

KOMMUNISTISK POLITIK

Stop USAs krig!

Odense, Flakhaven, 8. oktober

Nr. 21

5. årg.

2001

**13. oktober -
26. oktober**

Støttepris 10 kr.

TEMA: USA'S TERRORMAL

Stop USAs krig! s. 2 ● Den globale situation s. 3 ●
High tech over Afghanistan s. 4 ● Folketingets åbning: Danmark med - i krig s. 6 ●
Faglige mod krig s. 9 ● Ungdomsforbund mod krig s. 10 ●
SF for krig - EHL ved ikke s. 10 ● Gratis arbejde s. 11 ●
Skulder ved skulder med verden s. 12 ● FN og terror s. 14 ● USAs mål s. 16 ●
Verdens største terrorlejr s. 18 ● Fortsat Intifada! s. 19 ● Religionskrig? s. 20 ●
Ny kamp for fred s. 21 ● Debat s. 22 ● Nej til mere terror s. 24

Stop USA's krig!

KOMMUNISTISK POLITIK

USA har indledt sin krig mod Afghanistan med massive bombardementer af de afghanske storbyer.

Man er kun efter militære mål, hedder det - men det er altid civilbefolkningerne, som i moderne krig bærer de største ofre. Og millioner af afghanere, der i forvejen lever i elendighed pga. tidligere krige og mislykket høst, er truede på deres liv.

USA og dens allierede har valgt krigens og ikke fredens vej. De har valgt at gengælde terrorbombningen den 11. september med mere terror, som vil ramme flere uskyldige. USA og dens allierede fører terrorkrig i terrorbekæmpelsens navn.

Ikke for at finde og bringe de skyldige i terrorhandlingen i USA for retten - men for at indtage Kabul, afsætte Taliban-regimet og erstatte det med en amerikansk lydregering.

Til den ende har de gravet en korrupt konge frem, og har allieret sig med en flok gangstere og banditter, kaldet Den Nordlige Alliance, der er hadet af det store flertal af afghanere. USA vil med krigen og en påfølgende langvarig militær besættelse af Afghanistan befæste sin dominerende stilling i den strategisk vigtige og olierige region.

USA's krig er en uretfærdig krig, en imperialistisk krig. Den vil ikke bringe det lidende afghanske folk noget som helst godt. Uanset

hvad man måtte mene om Taliban-præstestyret, er det ikke USA's eller nogen anden udenlandsk regerings sag at fjerne eller indsætte en afghansk.

Afghanistan og Taliban-regimet fører i denne situation en selvforsvarskamp. Den støttes af en stor del af den muslimske og arabiske verden, af det store flertal af muslimer - bortset fra en håndfuld opkøbte og korrupte regeringer.

Ved at indlede denne krig har USA - i stedet for at sikre retfærdighed i forhold til terrorbombningerne i overensstemmelse med international ret - krænket al international lov.

STOP USAS
KRIG

Det er en dødsensfarlig vej, USA har valgt. Den kan føre til eksplosioner i hele Mellemøsten og Sydasien, til en global konflikt.

Den danske regering har valgt at stå last og brast med George W. Bush og USA. Også Danmark er en del af USA's krig. Også Danmark er i krig med Afghanistan.

Med hvilken ret - og for hvad?

Overalt i verden mødes USA's krig med store demonstrationer og protester. Mod den magtfulde krigskoalition, USA har opbygget, må folkene stille en endnu mægtigere antiimperialistisk fredskoalition, som kan gennemtvinge et

STOP FOR USA's KRIG

Arbejderpartiet Kommunisterne

Sekretariatet 7. oktober 2001

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Adresse

c/o Oktober Forlag
Willemoesgade 58 E,
2100 København Ø.
Tlf. 35 43 49 50.
Fax 35 43 49 59.

e-mail:

oktober@post8.tele.dk

Redaktion og abonnement

Hverdage 15 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's Homepage:

home8.inet.tele.dk/oktober

APK's Homepage/ Netavisen:

www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 150 kr.

År (26 nr.) 275 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 19. oktober 2001

Om den globale klassekamp

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer, som samler en lang række marxistisk-leninistiske partier fra alle kontinenter, og som Arbejderpartiet Kommunisterne (APK) er en del af, opfordrer i en udtalelse fra sit verdensmøde i Mexico i slutningen af september til i den konkrete internationale situation med den truende amerikanske krig at styrke kampen for revolution og socialisme - og til, at der på verdensplan skabes en bred front mod imperialismen.

I den politiske udtalelse om den aktuelle situation fra konferencen understreges det, at en lang række begivenheder og udviklinger gennem de sidste år er afspejlinger af den dybe politiske og økonomiske krise, som har grebet verdenskapitalismen som system. Fra den palæstinensiske intifada mod den israelske aggression til opstande og folkelige kampe i en lang række lande på samtlige kontinenter mod den nyliberale politik og imperialismens, IMF's og Verdensbankens diktater, til væksten i anti-globaliseringsbevægelsen og dens voldelige undertrykkelse, som det kom til udtryk i Genova, og kampen mod den Europæiske Unions udvikling til en imperialistisk supermagt - og mange andre udviklinger.

Den generelle kapitalistiske kriseskærpelse kan føre til nye højdepunkter i klassekampen, til afgørende anti-imperialistiske og revolutionære kampe. I en lang række lande eksisterer eller udvikler sig revolutionære situationer, og arbejderklassen og brede folkelige bevægelser har rejst sig for at finde vej ud af den stadig voksende masseelendighed på globalt plan.

Isammenhæng med begivenhederne i USA den 11. september og de efterfølgende udviklinger understreger udtalelsen nødvendigheden af at føre kampen for revolutionen og socialismen fremad og skærpe klassekampen

på alle felter. Den opfordrer til at optrappe de revolutionære politiske aktioner under anvendelsen af alle kampformer, indbefattet anvendelsen af revolutionær massevold, den væbnede folkelige opstand, som vejen til erobring af magten.

Terrorisme, konstaterer udtalelsen, udgør for marxist-leninisterne ikke en af disse revolutionære kampformer -

KOMMENTAR

fordi den opererer uden arbejderklassen og de folkelige kræfters organiserede aktioner, og fordi den i mange tilfælde gør uskyldige civile til mål.

Det er imperialismen, med den amerikanske imperialisme i spidsen, der udgør de største terrorister i verden, og den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer opfordrer arbejderklassen og de brede folkemasser verden over til at rejse sig imod og beslutsomt imødegå den amerikanske imperialismes og dens allieredes nye krig og dens militære mål, som under betegnelsen 'Infinite Justice' ('Uendelig Retfærdighed') vil gå til kamp mod de arbejdende folk i Afghanistan, Pakistan, Irak og andre steder, og som

vil udslette de patriotiske, antiimperialistiske og revolutionære kræfters kamp overalt i verden, kriminalisere og undertrykke deres kamp. Alle disse udviklinger, konstaterer udtalelsen, gør det mere nødvendigt end nogensinde at opbygge en global antiimperialistisk enhed mellem arbejderne og folkene.

Om Palæstina hedder det, at 'den zionistiske terrorisme ikke (vil) opnå, at det palæstinensiske folk opgiver sin retfærdige kamp:

'Verdens folk, progressive og anti-imperialister er med det palæstinensiske folk, og vi støtter dets krav. Aldrig har zionisterne været så isolerede som nu.

Vi, som altid har støttet det palæstinensiske folks kamp for dets nationale rettigheder, erklærer endnu engang vor militante solidaritet i kampen for dets fulde opnåelse af disse:

- *Afvikling af bosættelserne.*
- *En palæstinensisk stat med grænserne fra 1967.*
- *Flygtningenes ret til tilbagevenden.'*

Islaterklæringen gøres også status over det arbejde, Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer har gennemført i de sidste år.

Desuden vedtog mødet også en række andre udtalelser omkring aktuelle spørgsmål i den internationale klassekamp.

To af de korte resolutioner kan ses på s. 20 i dette blad. Hovedresolutionen samt alle de øvrige dokumenter vil blive offentliggjort i et kommende nummer af det teoretiske tidsskrift Orientering.

Hovedresolutionen samt en række af udtalelserne findes allerede nu på APK's hjemmeside:

High tech og krydsermissiler over Afghanistan

Siden USA's krig mod Afghanistan søndag d. 7. oktober blev indledt med en række bombeangreb mod Kabul, Kandahar og Jalalabad, er en massiv regn af raketter og bomber i bølge efter bølge faldet over det ulykkelige land, dets byer og indbyggere.

Krydsermissiler, Tomahawk-missiler, bomber fra jagerfly. F2, F16 og B52-fly har været sat ind. Hangarskibe, ubåde. Mere end 40.000 soldater er samlet i en række nabolande, parat til en landinvasion. De amerikanske kontrollerede flybaser i hele regionen og flåden af skibe i den Persiske Golf og andre steder er rettet mod et mål: Afghanistan.

Hvem 'valgte terroren'?

I en kort tv-tale umiddelbart efter, at bombardementerne var indledt, i noget, der havde karakter af en pep-tale til de amerikanske soldater, som *'kæmper så langt hjemmefra for vores frihed'*, bekræftede George W. Bush, at en stor-offensiv var sat ind. Det vil sige en krig, som vil kræve tusindvis af civile ofre og voldsomt skærpe den humanitære katastrofe, der allerede eksisterer i Afghanistan.

'Jeres mål er retfærdigt,' sagde Bush til de amerikanske soldater. Taleban *'kommer til at betale prisen'* for at huse terrorister, sagde Bush, der har nægtet enhver forhandling med Taleban.

'I denne konflikt er der ingen neutrale områder, der kan ikke være nogen

Husruin i Kabul efter missilangreb

fred i en verden af terror,' sagde han. *'Vi bad ikke om denne opgave, men vi vil gennemføre den.'*

Blair kunne fortælle, at Taleban havde fået chancen for at være med retfærdigheden eller med terroren: *'De valgte terroren,'* sagde han.

40 lande bidrager ifølge den amerikanske præsident direkte eller indirekte til den amerikansk-britiske krigsførelse.

Senere har Bush, Blair og de øvrige krigsherrer i koalitionen bekræftet, at dens mål er at udslette Taleban-regimet og indsætte en lydregering, med en landflygtig og reaktionær eksonge i spidsen og med Den Nordlige Alliance som en vigtig ingrediens.

CNN, BBC World og andre 'internationale' tv-stationer, kontrolleret af de angribende magter, er på plads med direkte reportager. De vil omhyggeligt bortcensurere alle billeder af civile ofre

for at understøtte det amerikanske billede af en klinisk operation rettet alene mod bin Laden og Taleban-styret.

Taleban har besvaret det amerikansk-britiske angreb med at erklære *jihad* - hellig forsvarskrig mod angribere.

Symptomatisk nok indledes den terrorkrig, der skal gøre en ende på al terror, med bombardementer af Afghanistans største byer med en stor civilbefolkning. De er endnu i ruiner fra tidligere krige og bombardementer.

Verdens rigeste mod den muslimske verdens fattigste

Det er verdens mest avancerede krigsmagt mod en primitiv hær. Verdens rigeste land mod det fattigste muslimske. Højteknologi mod lavteknologi. Hvad Taleban-præstestyrets 40.000 mand store hær havde af relativt moderne våben – det meste forsynet af USA under krigen mod Sovjetunionen samt sovjetiske efterladenskaber – er formentlig ødelagt. De første dages bombardementer tog sigte på at etablere totalt overherredømme i luften ved at smadre afghanske fly, flybaser og radar- og kommunikationsudstyr sammen med andet militærudstyr, lejre og forlægninger. Allerede efter et par dage var ødelæggelserne så omfattende og modstanden mod luftangreb så svag, at de fortsatte bombardementer kunne finde sted i fuldt dagslys – i kontinuerlige 24-timers angreb.

USA til FN: Vi kan angribe flere lande

USA orienterede 8. oktober FN's Sikkerhedsråd om, at USA vil kunne udvide krigen til andre lande og grupper uden for Afghanistan og bin Ladens organisation.

"Vi kan skønne, at vores selvforvar kræver yderligere aktioner mod andre lande og grupper," meddelte USA's ambassadør John Negroponte i et brev til Sikkerhedsrådet.

Negroponte, der har en fortid som

amerikansk ambassadør i Honduras, hvor han var intimt knyttet til de fascistiske dødspatroljer, gav desuden udtryk for den påstand - i et forsøg på at legitimere den amerikanske krig, der strider mod FN's konvention - at angrebet på Afghanistan skulle kunne falde ind under FN- Erklæringens artikel 51, der fastslår, at et land må forsvare sig, hvis det angribes.

På denne måde banes vejen for en offensiv fra USA's og 'anti-terror-koalitionens' allierede, bandithæren Den Nordlige Alliance, der har bebudet en offensiv i umiddelbar forlængelse af de første dages amerikanske og britiske bombardementer. Det baner vejen for kamphelikoptere og andre langsomme fly, for indsættelse af specialtropper fra fly eller over landegrænser, f.eks. fra Usbekistan, og for den egentlige invasionshær af landtropper, som vil være nødvendig for erobringen af regeringssædet Kabul og de øvrige storbyer.

Det burde være en smal sag for den mægtige vestlige krigskoalition at få gjort kål på præstestyret.

Ikke nødvendigvis så ligetil

Men på trods af den knusende overlegenhed på alle felter er det ikke sikkert, det bliver så lige til at knuse Taleban-regimet og dets hær.

Læg mærke til, at ikke et eneste arabisk eller muslimsk land i omegnen er med (bortset fra Pakistan - Talebans nærmeste allierede, der fik en amerikansk atompistol for tindingen - Saudiarabien og Usbekistan). De øvrige lande har enten måttet erklære sig 'neutrale',

presset af en massiv folkestemning, eller har fordømt det amerikanske angreb, som Irak og Iran. Selvom Taleban-styret erklæres for totalt isoleret (og ikke har diplomatiske forbindelser med nogen), selvom den økonomisk, politiske og militære blokade er total, står det ikke isoleret blandt de arabiske og muslimske folkemasser verden over. Også i Indonesien, verdens befolkningsrigeste muslimske land, har der været demonstrationer mod USA til trods for Megawati-regimets føjelige støtte til USA's krig.

Krigen har umiddelbart frembragt en eksplosiv situation i hele regionen – ikke mindst i Pakistan, i Kashmir-provinsen og i Palæstina. Alle de reaktionære regimer, der åbent eller skjult er allierede med USA, mærker stolene brænde under sig.

Over resten af verden vokser også kravet om, at USA indstiller bombardementerne og aggressionen mod Afghanistan og trækker sine tropper hjem. Det er ikke en populær krig, George W. Bush og Tony Blair, med Ariel Sharon som skjult partner, har indledt i terrorbekæmpelsens navn. Dertil er dens reaktionære, aggressive og imperialistiske karakter for tydelig. De har erklæret at krigen vil blive langvarig – og at Osa-

ma bin Laden og Taleban-regimet langt fra er dens eneste mål. Jo længere den varer, og jo mere udvidet den bliver, desto stærkere vil krigsmodstanden blive, også i USA og blandt de progressive og antiimperialistiske kræfter verden over, der intet har tilovers for det reaktionære præstestyre, men som fordømmer imperialistisk aggression og diktat og forsvaret den nationale selvbestemmelsesret – også for Afghanistan.

På det militære område kan krigen udvikle sig til en guerillakrig med to parter: talebanerne, der er meget erfarne og vante netop til den type krig, og amerikanske og britiske styrker, der ikke er det, men som støttes af hele det højteknologiske operationsudstyr og det massive luftherredømme, samt Den Nordlige Alliances soldater. Vinteren der sætter ind om et par uger vil virke til fordel for talebanerne.

I forrige århundrede var det England, i sidste århundrede var det Sovjetunionen, der fik Afghanistan galt i halsen. Nu er de begge tilbage (om end med Rusland i en mere indirekte rolle end den, Storbritannien spiller), med USA i hovedrollen. Det ville kun være lidt mere end en poetisk retfærdighed, hvis det samme blev tilfældet i 'den første krig i det 21. århundrede'. KP

Protester fra Pakistan til Palæstina

USA har haft enorme problemer, først og fremmest i de arabiske og muslimske lande, med at skabe opbakning til sin såkaldte anti-terror-koalition. De arabiske og muslimske lande og deres befolkninger ser med dybeste skepsis på det amerikanske korstog i terrorbekæmpelsens navn. De amerikanske angreb på Afghanistan har udløst mas-

seprotester i langt de fleste muslimske lande, og hård undertrykkelse fra de pro-amerikanske regimers side. Der meldes om store demonstrationer ikke bare i Pakistan, men også i Indonesien, på Filippinerne, i Indien, Irak, Palæstina og mange andre lande.

De arabiske og muslimske befolkninger har ingen tillid til hverken USA eller Storbritannien, for slet ikke at tale om det zionistiske Israel, den blinde makker i kernen i antiterroralliancen. Og heller ikke til de nye politiske partnere fra Den Nordlige Alliance til den reaktionære eks-konge. I Pakistan udvikler situationen sig eksplosivt. Flertallet i befolkningen er imod Musharrafs pro-amerikanske politik, og imod USA's krig mod Afghanistan. I det omstridte Kashmir er situationen voldsomt skærpet. De borgerlige medier har travlt med at

forklare, at de store demonstrationer kun udtrykker et lille rabiat mindretal, 10 pct. af befolkningen. Tro dem ikke: Det er blot den synlige del af det tavse antiimperialistiske muslimske flertal.

I Mellemøsten har USA store problemer med Israel, hvor Ariel Sharon ikke kan beherske sine store forventninger til i ly af det amerikanske krigseventyr at gøre kål på palæstenserne og muligheden for en palæstensk stat.

Befolkningerne i Mellemøsten og Sydasiens vil ikke købe USA's 'terrorbekæmpelse' og anti-terrorkoalition - fordi den er rettet mod dem og deres legitime interesser, og fordi verdens største terrorister indgår i den, og reelt ledes af tre af slagsen: USA, Storbritannien og det Israel, der umiddelbart efter terrorbombningerne i USA fremlagde hele ideen om terrorkrigen, som USA nu følger.

Nyrup: “Besindighed og omtanke”

Nyrups åbningstale til Folketinget var et fuldstændigt knæfald for USAs terrorkrig.

Statsminister Poul Nyrup Rasmussens åbningstale til folkettingen var fuld af statsmandspositur, gentagne formaninger til ‘besindighed og omtanke’ - og var et fuldstændigt knæfald for den amerikansk-anførte terrorkrig. Han bebudede drastiske ændringer af lovgivningen og optrapning af beredskab og overvågning, en finanslov til terrorbekæmpelse og kraftige ændringer af asylpolitikken.

Spekulationerne om, at han ville benytte lejligheden til at udskrive folketingsvalg, forsvandt hurtigt. Det bliver ikke i denne omgang. Nyrups tale skulle på én gang berolige befolkningen om, at der ikke vil ske noget dramatisk i ‘Danmarks nye situation’, og samtidig varsle en række dramatiske lovgivnings- og politiskridt til integration af Danmark i den internationale kampagne mod terror, nærmere bestemt den USA-anførte terrorkrig.

I talen var dramatikken nedtonet. Ingen slående overskrifter om, at Danmark er i krig. Men Danmark er i krig: Danske soldater skal sendes til Makedonien til den ny og forlængede NATO-mission under tysk kommando, mens britiske og amerikanske tropper frigøres til krigsførelse i Mellemøsten.

Nyrups tale havde ingen markante udsagn om ‘krig mod fundamentalisme’, ‘krig for civilisationen’ o.s.v, men derimod en række appeller om ‘enhed’ og ‘sammenhold’ og om at ‘undlade grøftgravning i det danske samfund’. Samtidig annonceredes en række attentater mod demokratiet og retssikkerheden samt mod flygtninge og indvandrere. Det var en bekræftelse af den traditionelle socialdemokratiske politik om ‘plads til os alle’, ‘bedre fordeling’, ‘mennesket i centrum og ‘hjælp til de svage’ – og samtidig fremlæggelsen af en oprustningsfinanslov, som arbejderne og almindelige mennesker kommer

til at betale.

Regeringens politik er at tilpasse sig den nuværende internationale situation ved at styrke alliancen med USA, styrke NATO, styrke EU og styrke FN (på én gang). Med andre ord opgives på forhånd dansk suverænitet på alle områder, og Danmark gøres til et logrende vedhæng til verdensimperialismens reaktionære strategi og konkrete planer.

Den borgerlige opposition, der i de sidste dage har markeret sig med stadig mere antidemokratiske forslag og udspil, måtte erklære sig tilfreds med talen og dens appel om bredt samarbejde om terrorlovgivning og finanslov. Der er ingen uenighed om den grundlæggende politik i ‘den nye situation’: Krigskurs, indskrænkning af de demokratiske rettigheder - og om, at Underdanmark skal betale gildet.

Formanden for Arbejderpartiet Kommunisterne Dorte Grenaa havde følgende kommentar:

- Nyrup siger at international terrorisme først og fremmest bekæmpes ved at fjerne dens sociale grobund: den stadig voksende ulighed i verden. Det vil han gøre ved at styrke alle de imperialistiske organismer, der fremmer uligheden og massefattigdommen i ‘globaliseringsens navn’. Ved at styrke IMF’s, Den Internationale Valutafonds, rolle, ved at styrke imperialismens militære redskaber, herunder NATO og EU-hær, ved at styrke og fremskynde opbygningen af forbundsstaten og supermagten EU.

- Det kan aldrig komme til at hænge sammen. Det er en opskrift på uddybning af ulighederne og skævhederne. Og de praktiske konsekvenser i Danmark bliver yderligere social skævvridning og politisk polarisering - trods appellerne til sammenhold og manen til kamp om fællesskab mod en udefinerbar ydre og indre fjende: den store terror. Big Brother er på vej. Med Danmark som lillebror.

Danmark i krig . . .

Udenrigsminister Mogens Lykketoft ville først ikke afsløre, hvilke krav USA har stillet til dansk deltagelse i USA’s krig. Tysklands kansler Schröder har loftet en flig af, at det drejer sig om vidtrækkende krav om bl.a. fri adgang til lufthavne, olieledninger, havne, luftbaser og luftrum. Samt soldater, våben og efterretning.

USA’s regering fremsendte sin liste til NATO med krav om, hvad de skulle stille med i USA’s terrorkrig. Anmodningen om den kollektive støtte er fortløbet, men ifølge den tyske kansler Gerhard Schröder skal USA have lov til at overflyve NATO-landenes nationale luftrum til deres militæraktioner. USA får desuden adgang til at bruge NATO-landenes luftbaser og brændstofanlæg.

Schröder tilføjede, at USA også har anmodet NATO-medlemmerne om at hjælpe med at beskytte NATO-anlæg i medlemslandene og yde støtte i form af overvågning fra luften samt efterretningsrapporter.

Det belgiske nyhedsbureau Belga skriver, at USA desuden vil have adgang til olieledninger, havne og lufthavne. Danmark har sagt ja til det hele, blev det senere meddelt.

Frankrig har tilladt USA at bruge fransk luftrum til amerikanske militærfly, sagde Catherine Colonna, præsident Jacques Chiracs talskvinde. Desuden vil Frankrig deltage med en fregat og et forsyningskib, som i Det Indiske Ocean skal beskytte og hjælpe amerikanske flådefartøjer i dette farvand, oplyste talskvinden.

NATO’s Yves Brodeur sagde, at USA har givet NATO en liste over ønskerne til den “kollektive støtte”, som amerikanerne ønsker af sine 18 allierede.

Brodeur sagde videre, at USA ikke har angivet nogen tidsramme for at få opfyldt ønsket om hjælp, men tilføjede, at det omfattede “operative foranstaltninger”, og at yderligere detaljer fortsat “måtte forblive fortrolige”.

Alle disse foranstaltninger er konsekvenser af aktiveringen af alliancens artikel fem – den såkaldte musketerpa-

Bundet af NATOs musketered, giver Danmark USA adgang til det hele.

ragraf – der imidlertid forudsætter, at en stat angribes af en anden stat for at blive anvendt!

Udenrigsminister Mogens Lykketoft (S) fik grønt lys fra Udenrigspolitisk Nævn i til at efterkomme USA's ønsker.

“Der bliver ikke tale om at udsende danske soldater til nogen kampzone i forlængelse af det her,” sagde udenrigsminister Lykketoft, der åbenbart allerede havde glemt, at statsministeren i sin åbningstale til Folketinget dagen før reklamerede med, at Danmark bidrog til USA's krig med danske soldater til afløsning af de amerikanske tropper i Makedonien, så USA kunne sætte dem ind i sine militære angreb.

Af hensyn til USA's og NATO's sikkerhed afviste udenrigsministeren blankt at oplyse noget om, hvad USA har bedt Danmark og sine andre NATO-allierede om af hjælp.

Der har været fremme, at det bl.a. drejede sig om adgang til danske militære “faciliteter” samt lån af raketter.

Regeringen har indskærpet folketingsmedlemmerne i Udenrigspolitisk Nævn særlig tavshedspligt i sagen.

Samtidig opretholder regeringen den største og mest diskrete tavshed om sin stilling til det amerikanske missilforsvar, som blev hastebehandlet i den amerikanske kongres og fik grønt lys samt en masse mia. \$.

Indgår den amerikanske brug af Thuleradaren også i de hemmelige bidrag?

Milliardbedraget omkring Nordsøolien fortsætter

Staten har foræret et tocifret milliardbeløb til olieselskaberne på sin kulbrinteskate-aftale.

Statsmagten har i årevis ladet oliekoncernerne A.P. Møller, Texaco og Shell tømme den danske undergrund for olie og gas i Nordsøen og stikke superprofitterne lige ned i lommen. Siden 1981, da den daværende regering indgik en særlig gunstig skattefidus med olieselskaberne - den såkaldte kulbrinteskate - har staten foræret olieselskaberne et tocifret milliardbeløb alene på denne ene fidus. Disse tal bekræftes i en ny rapport fra Regeringens kulbrinteudvalg.

Rapporten er lavet af et embedsmandsudvalg suppleret med eksperter fra Danmark og Norge. Det foreslår at indrette et nyt neutralt skattesystem sådan, at staten beskatter olieproduktionen, hvis den giver et højere afkast end den normale rente. Bliver afkastet lavere, skal staten betale penge tilbage til selskaberne.

Rapportens oplysninger får den socialdemokratiske skatteminister Frode Sørensen til at sige, at nye og fremtidige skatteaftaler med oliemonopolerne må laves lidt smartere. Den nuværende ordning for A. P. Møllers, Texacos og Shells vedkommende skal der ikke røres ved. De skal fortsat kunne plyndre samfundsrigdomme og råstoffer og uhindret hente superprofitter hjem - for statsapparatet er helt i monopolerens tjeneste. Skatteministe-

ren kalder blot denne ordning “uhensigtsmæssig”!!

At regeringsudvalget overhovedet offentliggør tal, der bekræfter, at staten således med sin kulbrinteskate har foræret oliemonopolerne ca. 15 milliarder kr., skyldes, at de allerede er blevet afsløret. Ikke mindst Enhedslisten har gennem spørgsmål i Folketinget fået dette bedrag frem i lyset.

Desværre synes Enhedslisten at gå efter et betydeligt lavere mål end at få ram på monopolkapitalen: samarbejdet med og understøttelsen af den socialdemokratiske regering. Det selv samme Euro-Socialdemokrati, der holder hånden over og fodrer monopolerne. Det Socialdemokrati, der for mindre end 14 dage siden erklærede Danmark klar til krig og den kommende finanslov ændret til en krigsfinanslov.

Til det Socialdemokrati siger Enhedslistens Frank Aaen (pressemeddelelse 1.10.01): *“Rapporten er et virkelig godt redskab til finanslovsforhandlingerne, hvis regeringen vil udnytte sin sidste chance til at gennemføre en social og retfærdig finanslov inden valget.”*

Socialdemokratiet kan altså ifølge liste Ø presses til en social og retfærdig krigsfinanslov.

Ved sidste års sorte finanslovsforlig lod SF og Enhedslisten sig spise af med, at hele denne åbenlyse skandale blev gemt ned i et udvalg - det kulbrinteudvalg, der nu har afgivet rapport. Men ikke nok med det: Udvalget blev nedsat under forudsætning af, at ændrede skatteregler kun skal gælde for nye koncessioner!

Retten til dansk undergrund er på kapitalens hænder.

ISS fyret på gråt papir i Assens

Assens Kommunes privatisering af daginstitutionsområdet har lidt et sviende nederlag. Kommunen har oven på voldsomme protester fra forældre og pædagoger nødtvunget måttet bide i det sure æble og opsiges aftalen med ISS-koncernen om at drive daginstitutionerne.

I bestræbelserne for at opnå en fed profit på at overtage børnepasningen i Assens har ISS-selskabet ISS CarePartner gennemført væsentlige forringelser på daginstitutionerne, bl.a. ved at trække penge ud af selve driften af institutionerne og over til såkaldt "pædagogisk udviklingsarbejde" i ISS-regi - med forringede arbejdsforhold for pædagogerne og ringere pasning af børnene til følge. For et par måneder siden fremlagde ISS planer om yderligere forringelser, hvilket fik pædagogernes og forældrenes vrede over privatiseringen til nærmest at koge over.

Modstanden mod ISS Care Partner er nu så voldsom, at de privatiseringsli-

derlige kommunalpolitikere nødtvunget har måttet givet efter for presset. Som borgmester Hans Ole Hansen (V), der ellers har sat alle sejl til for at gøre Assens til en foregangskommune for privatisering på linie med Farum, forklarer:

- Pædagogerne og forældrene har mistet tilliden til ISS som aktuel og fremtidig arbejdspartner.

Det har ikke været muligt, at etablere den fornødne tillid imellem ISS og medarbejderne og ledelsen i børnehaverne - og dermed har samarbejdet med ISS ingen fremtid, fastslår han. Daginstitutionerne lægges tilbage i kommunalt regi, mens pædagoger og forældre i Assens jubler. "*Sejren er vor, sejren er vor,*" sang de, da beslutningen blev bekendtgjort.

Mareridtet omkring privatiseringen samt kampen mod privatiseringen af børnehaverne i Assens startede med, at kommunen sendte børnepasningen i licitation og gav ordren til Jydsk Ren-

gøring, som siden er blevet opslugt af ISS. Nu er det endt med en sejr for pædagogerne og forældrene og et sviende nederlag til kommunen og ISS. Det er samtidig en vigtig sejr for modstanden mod privatisering og udlicitering i det hele taget.

Over hele landet forstærkes kampen mod ISS's overtagelse af offentlige opgaver. Onsdag mødtes meddelelsen om, at ISS overtager rengøringen på Skejby sygehus i Århus med strejke fra rengøringspersonalet.

Kampen mod udlicitering blev vundet i Assens og står nu i Århus.

DA har løst mysteriet om manglende ligeløn

At mænd får væsentlig højere løn end kvinder, skyldes ikke manglende ligeløn. Dansk Arbejdsgiverforening, DA, har regnet sig frem til, at det derimod skyldes forskelle i job, funktioner, overtid, engagement og samarbejdsevne. Derfor ingen grund til at offentliggøre lønstatistikker.

DA har netop fremlagt tal, der skal bevise, at kvindernes fortsatte krav om ligeløn er helt uberettiget. Kun hvis man ser på lønseddelen og lønudbetalingen, kan man tale om store lønforskelle mellem mænd og kvinder. Det fastslår DA i sin Arbejdsmarkedsrapport 2001. Her viser selv DA's sminkede tal, at arbejderkvinder tjener 15,4 % mindre og funktionær-kvinder 25,7 % end mændene i samme grupper.

Ifølge arbejdsgiverne skyldes langt det meste af lønforskellene, at kvinder vælger brancher med generelt lavere og dårligere løn. At kvinder vælger dårligere betalte job. At kvinder vælger jobfunktioner, der aflønnes lavere. At kvinder er dårligere uddannede. At kvinderne ikke tager så meget overar-

bejde som mænd. At kvinder har langt mere sygefravær, bl.a. pga. af børn. At kvinder tager langt mere barselsorlov. Osv.

Kort sagt - langt det meste i den manglende ligeløn er kvindernes egen skyld. Når de hele tiden vælger dårligere betalte job. Når de stadig vil have familie og børn ved siden af arbejdet.

DA's administrerende direktør Jørn Neergaard Larsen mener, at der kun resterer en forskel på tre-fire procent i lønnen, der aldrig vil kunne forklares, idet den afhænger af ikke-målbare kvaliteter som for eksempel engagement og samarbejdsevne(!).

Én ting er DA's direktørs påstand om, at der skulle være en uforklarlig forskel på mænds og kvinders engagement og samarbejdsevne, der på forunderlig vis kontant afspejles på lønkontoen. Noget andet er fuldstændig at lade, som om Arbejdsgiverforeningen aldrig har hørt om "individuel løn", "Ny løn", og hvad det ellers kaldes. Det er lønsystemer, der netop går ind og bruger kriterier som *engagement* og

samarbejdsevne til at fastsætte lønnen, og som alle undersøgelser har vist har sendt ligelønsspørgsmålet mange år tilbage i tiden. Kvindernes uligeløn er bevisligt vokset med de nye lønsystemer.

Dansk Arbejdsgiverforening vil med sin Arbejdsmarkedsrapport 2001 "bevise", at selv den stærkt reducerede ændring af Ligelønsloven, regeringen foreslog i foråret, omkring visse muligheder for offentliggørelse af lønstatistikker, er helt unødvendig. Med deres rapport bekræfter de tværtimod, at loven bør udvides, så ingen kan pålægges at holde lønforhold hemmelig. Arbejdsgiverne bør have fuld pligt til at offentliggøre lønforhold.

På Ligelønskonferencen ved 25 året for ligelønsloven i februar kom regeringen med store ord om opgøret med den manglende ligeløn. Ingen har imidlertid hørt noget siden. Kvindernes uligeløn vokser forsat. Og den er ikke spor uforklarlig.

Arbejdsgiverne tjener tykt på den, derfor er den der.

El-Forbund:**Terror kan ikke retfærdiggøre krig**

Den faglige modstand mod den amerikansk-ledte terrorkrig er voksende. Fagforeninger, faglige ungdomsorganisationer og nu også forbund protesterer.

- *Deltag aktivt i modstanden mod mere krig*, lyder opfordringen fra Dansk El-Forbund, der bakker op om forbundets ungdomsårsråsmødes udtalelser mod krigen.

Kristian Sørensen, ungdomskonsulent i Dansk El-Forbund, udtaler til Kommunistisk Politik:

- *De unge føler sig med rette truet af krigen. De skal jo ikke blot være med til at bære de økonomiske byrder, men er absolut potentielle tvungne deltagere. I krigssituationer kan ingen føle sig sikre. Lovene kan laves om, og alle kan indkaldes for at bære våben uden for landets grænser.*

Kristian Sørensen understreger, at de 100 deltagere på ungdomsårsråsmødet repræsenterer 6.000 elektrikerlærlinge.

Dansk El-Forbunds hovedbestyrelse har tilsluttet sig udtalelsen fra forbundets ungdomsårsråsmøde. Forbundet tager skarpt afstand fra terrorhandlingen mod USA, men mener samtidig, at terror aldrig kan retfærdiggøre krig:

- *USA risikerer med George W. Bush i spidsen at sætte verdensfreden over styr. Stik imod al fornuft er kortsigtet hævnthirst blevet det dominerende svar.*

Udtalelser fra Bush som for eksempel "Enten er I med os, ellers bliver I udslettet" er ikke med til at skabe en seriøs debat omkring, hvordan vi stopper terrorisme, hedder det blandt andet i udtalelsen fra elektrikerforbundet.

Forbundet opfordrer også alle til at deltage aktivt i modstanden mod mere krig, ligesom regeringen og Folketinget advares mod ukritisk at følge USA i, hvad Dansk El-Forbund kalder 'en vendetta'.

Dansk El-Forbunds Ungdomsårsråsmøde den 28. – 30. september 2001 udtaler:
Nej til mere terror

Dansk El-Forbunds Ungdom tager skarpt afstand fra terrorhandlingen den 11. september 2001. Terror kan aldrig bruges til at retfærdiggøre krig.

Flere bomber, set i lyset af tragedien i USA for 14 dage siden, gavner ikke freden og retfærdigheden. Vi tager skarpt afstand fra at løse konflikter med yderligere vold og hævn.

USA risikerer med George W. Bush i spidsen at sætte verdensfreden over styr. Stik imod al fornuft er kortsigtet hævnthirst blevet det dominerende svar.

Udtalelser fra Bush som f.eks. "enten er I med os ellers bliver I udslettet" er ikke med til at skabe en seriøs debat omkring, hvordan vi stopper terrorisme.

Dansk Folkeparti scorer flere og flere procentpoint i meningsmålinger-

ne med at drive plat på andre folks ulykke.

Solidaritet har altid været en grundsten i dansk fagbevægelse. Solidariteten har indtil nu været rettet mod ofrene og deres efterladte i USA.

Vi mener, det er nødvendigt også at vise solidaritet med de millioner af flygtninge i Afghanistan samt de uskyldige ofre, som givetvis vil blive ramt, hvis krigen kommer.

Hvis bomberne falder på flere uskyldige, frygter vi, at vi ikke har set de sidste ofre for idiotien.

Vi opfordrer derfor alle til at deltage aktivt i modstanden mod mere krig.

Vi advarer regering og folketing om ukritisk at følge USA i dets vendetta.

Hævn skaber mere vold og ikke fred.

Vi ønsker freden!

Havnearbejdere i kamp mod EU-direktiv

1.200 danske havnearbejdere nedlagde forleden arbejdet i to timer over hele landet. Sammen med deres kolleger i en lang række havne i EU-landene, og Norge indbefattet, protesterede de mod et nyt EU-direktiv, der vil føre til 'amerikanske tilstande' i havnene.

Baggrunden for havnearbejdernes fælles protestaktioner er EU's stadigt kraftigere indblanding i de overenskomstsmæssigt aftalte løn- og arbejdsforhold til stor skade for de europæiske arbejdere. Det seneste EU-direktiv vil medføre fuldstændig liberalisering og fri konkurrence om arbejdet i EU-landenes havne, så det ikke længere nødvendigvis behøver at være havnearbejdere, der står for lastning og losning af

skibe m.v. Den såkaldte 'havnepakke' fra EU-Kommissionen åbner bl.a. mulighed for, at det er rederiernes egne søfolk, der overtager laste- og lossearbejdet. I dag er det kun registrerede og uddannede havnearbejdere, der kan udføre arbejdet.

Til Jyllands-Posten siger Henning Hyllested, formand for Losseklubben i Esbjerg Havn:

- *Så vil rederierne bruge billig udenlandsk arbejdskraft, så der ikke er brug for danske havnearbejdere mere.*

50 danske trafikhavne mærkede arbejdernes protester. Over hele EU var det titusinder, som deltog i aktionen, som var arrangeret af den Internationale Transportarbejder Føderation ITF.

Havnearbejdernes forbund i Danmark, SiD, har sammen med havnearbejderforbundene i de andre EU-lande protesteret mod direktivet, der ifølge forbundene alene har til formål at begrænse rederiernes omkostninger på havnearbejdernes bekostning.

Direktivet skal behandles i EU-Parlamentet den 10. oktober, hvor der foreligger et ændringsforslag til Kommissionens forslag. Det er usikkert, om det bliver vedtaget. Havnearbejderne har i al fald vist, at de ikke vil finde sig i det.

Arbejdsgiverne vil indbringe aktionen for Arbejdsretten som 'overenskomststridig arbejdsnedlæggelse'.

Ungdomsforbund imod USA's krig

Både DKU, Danmarks Kommunistiske Ungdom, og Rød Ungdom tog ved krigsudbruddet klar afstand fra den amerikansk-britiske aggressionskrig. De opfordrer begge ungdommen til en aktiv indsats for at gøre krigsmodstanden synlig og stærk i kampen for at stoppe USA's krig.

DKU siger i udtalelsen "STOP USA's krig" blandt andet:

"USA og NATO fører officielt krig mod "masseterrorismen". Uden at have gjort klart hvad de mener med det. NATO-landene har reelt givet USA en blanko-check til at føre krig mod hvem de ønsker . . .

Den amerikanske regering, ledt af Bush vil have hævn. Øje for øje, tand for tand. Og som så mange gange før vil USA's udenrigspolitik og krigsførelse dræbe tusindvis af civile.

Ifølge FN er omkring 500.000 børn døde som følge af blokaden mod Irak.

Hver uge dør civile ofre i Irak som følge af USA's forsatte bombardementer i landet.

Hver dag dør unge palæstinensere på Vestbredden og Gaza, som følge af Israels besættelse. Støttet og delvist betalt af USA.

Nu dræber USA's bombardementer i Afghanistan civile, og ødelægger det krigshærgede lands infrastruktur.

Ifølge Bush er USA "det afghanske folks ven". Side om side med bomberne smides der nødhjælp ned i Afghanistan.

Stop USA's krig!."

Rød Ungdom vedtog på sit årlige landsmøde i weekenden en udtalelse, der på det skarpeste vender sig mod 'terror og imperialistisk krig'. Under overskriften "Stop USA's blodige krig" hedder det bl.a.:

"Det chok og den bekymring, som verden med rette fik efter terrorangrebet mod World Trade Center i New York den 11. september, udnytter reaktionære regeringer verden over nu ved at udløse bølger af vold og statsterrorisme.

Vi er imod enhver form for terrorisme, hvad enten den udføres af enkelt-

personer, grupper eller stater.

Terrorisme som vi har set den i New York og nu også i Kabul, må bekæmpes af alle progressive og fredselskende folk i verden.

Som unge i Danmark kræver vi, at den danske regering øjeblikkeligt stopper sine planer om at inddrage Danmark aktivt i USA's og NATO's krig.

Vi vil ikke støtte USA's barbariske selvtægts-mentalitet.

Terrorhandlingerne i New York må efter Rød Ungdoms opfattelse i stedet behandles efter folkeretten og internationale aftaler gennem FN.

Ofrene for USA's krig vil ubetinget blive tusinder af civile, som det var tilfældet da NATO bombede Jugoslavien i 1999.

Vi fordømmer de politiske kræfter i Danmark, som benytter den aktuelle situation til at føre hetz mod muslimer og andre nydanskere.

Samtidig er vi stærkt foruroligede over meldingerne fra den danske regering om at udhule Danmarks EU-undtagelser uden at spørge befolkningen.

Rød Ungdom ser med glæde på de mange protester mod USA's krig verden over. Vi støtter opbygningen af en bred fredsbevægelse i Danmark, som klart og utvetydigt kæmper mod terror og krig.

Både DKU og Rød Ungdom er gået kraftigt ind i arbejdet på at skabe den ny brede fredsbevægelse, som er på vej, og hvor ikke mindst unge har sat præg på de mange demonstrationer, der har været afholdt landet over.

Se også Rød Ungdoms udtalelse s. 22

DKU's hjemmeside

www.dku99.dk

Rød Ungdoms hjemmeside

www.ru.dk

Forræderi og luskespil

SF har givet grønt lys til det amerikansk-britiske angreb på Afghanistan:

- Er der tale om et begrænset militærangreb, som har til formål at fange bin Laden og ødelægge terrorbaser, og går det ikke ud over civile, så er angrebet i orden, siger formand Holger K. Nielsen til Ritzau.

Han har dermed markeret, at der fra SF's side ikke skal ventes nogen modstand mod USA's krig. Det blev også bekræftet, da et enigt forsvarsudvalg (indbefattet SF) godkendte afsendelsen af danske tropper til NATO-styrkerne i Makedonien. Under tysk kommando skal de fortsætte den NATO-operation, som oprindeligt var en våbenindsamling, der skulle vare 30 dage, men som nu er forvandlet til en langvarig militær tilstedeværelse under kodenavnet Amber Fox.

Det er et af de danske bidrag til USA's og Storbritanniens krig, fordi det frigiver soldater til kampzonen i Mellemøsten.

Holger K. Nielsen er gammel nok til at vide, at alle amerikanske krige i nyere tid har krævet flere civile end militære dødsopfre, fra Vietnam til Irak. Han er også af amerikanerne blevet oplyst om, at formålet med krigen ikke bare er at 'fange bin Laden', men at styrte Taleban-regimet og erstatte det med en amerikansk lydregering. Og at der bliver tale om en langvarig militær operation, hvor selve Afghanistan-krigen kun er et af målene i USA's terrorkrig.

Samtlige Holger K. Niensens "hvis'er" er blot indpakning af SF's fuldstændige overgang til forsvar og skønsmaling af imperialismen og den amerikanske supermagt, den største krigsmager, verden endnu har set.

Enhedslistens holdning er skandaløs: Dette parti kan ikke tage stilling, men vil vente med sin bedømmelse, har det meddelt. Det vil med andre ord ikke fordømme USA's aggression:

- Informationerne er sparsomme, de er modstridende, og de er fyldt med propaganda fra alle sider. Man kan imidlertid frygte, at de vestlige magter for øjeblikket er ved at falde i Osama bin Ladens fælde, som går ud på at trække Vesten ind i en større konflikt

*SF er for krigen -
Enhedslisten ved ikke*

*Den ny ameriakske fredbevægelse
opfordre fredbevægelserne i de
øvrige Natoi lande til at rejse kravet
Stop USA's krig! - og til at presse
deres regeringer til at sige fgra over
for USA.*

*med regimet i Afghanistan, som kan
eskalere til en generel konflikt med den
arabiske verden og en konflikt, der kan
komme ud af kontrol. Så vi vil afvente
en bedømmelse, før vi ved mere, siger
Enhedslistens udenrigsordfører Søren
Søndergård.*

Ifølge den kløgtige Enhedslisteordfører er det altså Osama bin Laden, der har fået USA til at beslutte sig til at ville vælte Taleban-regimet og indlede den gigantiske terrorkrig, som nu er i gang. Længere ud kan man ikke komme i fantastisk spekulation - for at undgå den nødvendige fordømmelse af den amerikanske og britiske imperialisme, der med det zionistiske Israel som makker, og med støtte fra hele NATO og hele EU, fører krig mod det fattigste og mest ødelagte muslimske land i verden.

Den samme koalition, som er ansvarlig for 10 års fortsat krig mod Irak med mere end en halv million børns liv på samvittigheden.

Og den samme koalition, som har nægtet palæstinenserne deres legitime rettigheder i mere end 50 år. Da FN i 1949 vedtog at dele det palæstinensiske område, besluttedes det at danne en israelsk og en palæstinensisk stat. Den israelske blev en realitet. Den palæstinensiske er aldrig kommet.

Søren Søndergård & co. holder dørene åbne begge veje i et råddent parlamentarisk luskespil og afslører dermed endegyldigt Enhedslisten som et parlamentarisk orienteret parti, for nu at sige det pænt.

Gratis arbejde

I min sidste klumme fortalte jeg om nedlæggelsen af min afdelings interne transportafdeling. Nu 1. oktober er den effektueret. Det vil sige – Intern Transport C4 eksisterer stadig, men natholdet er normeret ned fra to til én mand. De fleste af os ville nok mene, at det godt kunne lade sig gøre, uden at den ene mand skal lave mere, end vi andre gør i forvejen.

Så langt, så godt. Men hvem skulle så udfylde den anden mands arbejde? Det skulle vi, der sorterer posten, uden at der blev givet tilsvarende kompensation for det i akkorden. Resultatet var, at vores arbejdsdag blev forlænget med ca. 5 minutter. 20 mand á 5 min. giver 1 time og 40 minutters gratis arbejde.

Der blev argumenteret med, at vi jo alligevel var færdige før tiden. Men det rækker ikke ved det faktum, at vi nu skal udføre mere arbejde for de samme penge. Alternativt skal vi stoppe med at sortere 5 minutter før – og dermed optjene det mindre i bonus.

Et par dage før det trådte i kraft, krævede vi at få information om, hvad der skulle ske, da vi indtil dato kun havde hørt det som løse rygter. Arbejdslederen forklarede, at det var et forslag, *han* var kommet med for at give os en mulighed for at komme væk fra reolen og det monotone arbejde nu og da.

"Det er for at spare!" svarede Jens til arbejdslederen. Der blev en længere diskussion om den sag mellem Jens og arbejdslederen bagefter.

Jens er en stille fyr i 50'erne med forholdsvis fornuftige holdninger og iagttagelser til tider, men samtidig er han også stædig og tyr ofte til nytteløse enmands-aktioner i stedet for lige at snakke med os andre først. En morgen efter arbejde blev han bare stående over for arbejdslederen, der bad ham køre en vogn med post hen til elevatoren.

"Det står ikke i min kontrakt"

svarede han og fortsatte: *"...og jeg er parat til at tage konsekvenserne af det!"* Det hele kom til at fremstå som en farce, som alle kollegerne kom til at grine af, selv om de dybest set var enige med manden. Dagen efter måtte han stå skoleret over for arbejdslederen, uden at vi andre rigtig fik at vide, hvad der skete. Heller ikke Jens selv fortalte os noget.

Endnu en dag gik. Poul og jeg havde en polemik med vores tillidsmand angående det merarbejde, vi var blevet pålagt. Han kom med de samme argumenter, som arbejdslederne havde fodret os med. Men han ville da lige snakke med nat-arbejdslederen om den kompensation i akkorden, som han var blevet lovet, at vi skulle have som modydelse.

Samme aften slap det ud af munden på Jens, at han var blevet indberettet og indstillet til firing. Da blev det for meget! Poul gik straks ned og fik fat på vores tillidsmand endnu engang for at fortælle, hvad der var sket. Tillids-

manden rendte ind på kontoret for at snakke med arbejdslederen om sagen – eller sagerne, som det nu var blevet til.

Arbejdslederen gik ud og prikkede Jens på skulderen for at tale med ham. Jens gav i sin mimik udtryk for, at de vist ikke havde noget at tale om. Så talte tillidsmanden til ham i stedet. Det korte af det lange var, at indberetningen og firingstruslen var trukket tilbage, og vi fik en halv times kompensation i akkorden, som var i tråd med vores minimumskrav. Alternativt ville vi bruge den tid på at lukke ned efter dagens arbejde, som akkorden siger, at det tager. Den slags arbejde efter reglerne-aktioner har vi gennemført før over for "Blæksprutten", den mest forhadte af vores arbejdsledere, der bare er overalt for at overvåge os.

Men dét er en helt anden historie.

plp

Skulder ved skulder med

Rådhuspladsen i København

En ny fredsbevægelse mod den amerikansk- anførte terrorkrig og mod USA's krig mod Afghanistan er ved at udvikle sig overalt i verden og i de krigsførende lande. Ikke mindst er en ny generation af unge ved at gå på barrikaderne i kampen for freden: Studenterne på USA's universiteter og colleges, skoleelever i Berlin, gymnasiaster og efter-skoleelever i Danmark har sat deres præg på kravet: 'Krig er ikke svaret på terror!' – og nu, hvor krigen er en realitet med det amerikanske angreb på Afghanistan, i bevægelsen for at stoppe USA's krig.

En time efter krigsudbruddet samledes de første demonstranter på Rådhuspladsen i København, i Flakhaven i Odense og på Rådhuspladsen i Århus.

Dagen efter blev der for anden aften i træk demonstreret mod USA's krig i disse byer samt i Aalborg, Helsingør og Fredericia og afholdt møder i en række andre danske byer.

Tusinder af krigsmodstandere samledes på Rådhuspladsen i København til Nej til krig-initiativets arrangement med fakler og lys, der forvandlede den tæt fyldte nye plads til en bølgende lyshav. De var der alle: unge, gamle, arbejdere, studenter, pensionister, indvandrere - for at udtrykke deres protest mod den krigskurs, USA har valgt oven på terroren mod USA den 11. september.

- *Had forbundet med afmagt er en farlig blanding, for det får folk til at søge tilflugt i religion og skaber fundamentalisme,* sagde en af hovedtalerne, Hanne Reintoft, til den store forsamling.

- *Hvis det her er 'Den ny Verdensorden', så kræver tiden, at der skabes en helt anden, der bygger på en retfærdig fordeling og på ligeværd, og ikke på de rige landes krig og almisser mod de fattige.*

Hun citerede Nordahl Griegs *Krig er foragt for liv og tilføjede:*

- *Krig er ingen løsning på tragedien i USA. Den må løses på den internationale lovs vej.*

Hun sluttede med en opsang:

- *Til sidst er der 'vores egne' politikere - hvis man overhovedet kan kalde dem 'vores egne'. For de har ingen selvstændig mening, ingen egen holdning, ingen egen analyse. De følger bare med. De siger til os, at vi bare skal tro på dem - og forholde os i ro.*

Men vi er handlende, selvstændige og tænkende mennesker - og vi må HANDLE

I fredens kræfter overalt

København 8.10. 2001

FOTOS: H.G.

mod krigen!

- Krigsmagerne råber på hævn. Tænk på de mødre, hvis børn bliver dræbt nu. Tænk på krigens ofre - og stop krigen!

Den pakistanskfødte Tanwir Ahmad, medlem af Integrationsrådet, sagde i sin tale:

- Jeg står ikke her som repræsentant for Integrationsrådet. Jeg står her ikke, fordi jeg tilhører en etnisk minoritet. Jeg står her ikke i kraft af, at jeg er dansk statsborger. Jeg står her, fordi jeg er verdensborger, og som verdensborger er jeg imod den amerikanske krig.

- De skyldige i terrorbombningerne skal findes og dømmes gennem international ret. Terrorbombningerne giver ikke USA nogen som helst ret til at gå i krig mod Afghanistan. Det giver ikke USA nogen som helst ret til at bombe og dræbe uskyldige. USA har ingen ret til at starte en krig.

- Man forsøger at gøre denne krig til en krig mellem kristne og muslimer. Men det er ikke en religionskrig. En terrorist er en terrorist, hvad enten det er en mand eller kvinde, en kristen eller muslim, en araber eller en amerikaner. USA's krig er ikke en krig mod terrorisme. USA's krig er en krig mod den fattige verden, en krig mod menneskeheden, en krig mod freden.

- Vi står skulder ved skulder - ikke med krigens kræfter - men derimod med fredens kræfter i USA's befolkning og overalt i hele verden, hvor modstandere af krigen nu protesterer: Stands denne krig!

Og han opfordrede demonstrationsdeltagerne til at løfte deres fakler og lys. Stands USA's krig blev skrevet med flammeskrift mod nattehimlen.

Og sådan var det i storby efter storby, i USA, i Europa, i Norden, i Australien, i Canada, i Japan. Og selvfølgelig overalt i Asien og Mellemøsten.

I den kommende tid vil der blive gennemført nye store og små initiativer overalt. Fredsbevægelsen er bred, en folkebevægelse. Den omfatter borgerlige krigsmodstandere, religiøse krigsmodstandere (både kristne, muslimer og andre), pacifister, menneskerettighedsaktivister, globaliseringsmodstandere, socialister, kommunister og mange andre. Bygges der en stærk enhed, en bred front, bliver den ny fredsbevægelse en enorm kraft, der kan fremtvinge et stop for krigen.

FN og terror:

Sikkerhedsrådet slutter op om USA

Op til FNs generalforsamling vedtog sikkerhedsrådet på USA's initiativ den mest vidtgående antiterrorisme-resolution nogensinde – helt på linje med de amerikanske ønsker. Generalforsamlingen blev ikke enig om en fælles udtalelse eller definition af terrorisme.

Med udgangspunkt i angrebene den 11. september i USA hastebehandlede og vedtog FN's sikkerhedsråd den 28. september enstemmigt en vidtrækkende antiterrorisme-resolution. Det skete på dets møde nr. 4.385 med resolution 1.373 (2001), der betegner terrorisme som 'en trussel mod den internationale fred og sikkerhed', og som udtrykker *'dyb bekymring over stigningen af terrorhandlinger i forskellige områder af verden, der er motiveret af intolerance og ekstremisme'*.

Det skete før og op til åbningen af den generalforsamling, der havde sat en debat om terrorbekæmpelse på dagsordenen.

Sikkerhedsrådet, som domineres af en række stormagter med USA i spidsen, har imidlertid ikke villet afvente debatten i generalforsamlingen, men vedtog den mest omfattende antiterrorisme-resolution i organisationens historie. Den vil blive opfattet som en godkendelse af de militære operationer mange steder i verden, i første omgang især omkring Afghanistan, som USA har bygget op til siden terrorangrebet. Sikkerhedsrådet udtalte sig ikke om, at USA - ifølge FN's egne statutter - er forpligtet til at løse konflikten med Taliban-styret omkring Osama bin Laden med fredelige midler.

Resolution 1.373 (2001) betegnes i pressemeddelelsen fra FN som en *'vidtrækkende og sammenhængende resolution med skridt og strategier til at bekæmpe international terrorisme'*. Den opfordrer alle lande til i løbet af de næste 90 dage at rapportere om gennemførelsen af dens bestemmelser,

FN som vedhæng til USA's krig

Blandt de politiske og diplomatiske forberedelser til USA's terrorkrig har også været en afklaring af FN's rolle. Mange stater og kræfter har peget på, at den internationale terrorbekæmpelse burde ledes af FN og ikke af USA. I kraft af sin dominerende stilling i Sikkerhedsrådet fik USA dér vedtaget en overordentlig vidtgående anti-terror-resolution, som understøtter dets politik, før generalforsamlingsdebatten om terrorisme overhovedet begyndte.

Efter fem dages debat med deltagelse af et historisk stort antal lande måtte generalforsamlingen opgive at blive enige om en resolution. Man kunne ikke blive enige om en fælles definition på det helt grundlæggende

spørgsmål om, hvad terrorisme egentlig er. Mange stater fremhævede den kendsgerning, at ikke bare individuel terror, men også statsterrorisme bør inddrages i en definition, og mange påpegede, at nationale befrielsesbevægelser ikke hører hjemme under en definition på terrorisme. Nelson Mandela og ANC blev som bekendt i sin tid behandlet og beskrevet som terrorister - også af USA, der i årtier støttede apartheidregimet i Sydafrika.

Dermed har USA fået anbragt FN som et vedhæng til den ny krig. FN skal være organisator af det 'humanitære aspekt' i forhold til civilbefolkningen i Afghanistan, som vil være alvorligt truet af den såkaldte anti-terror-koalitions krigshandlinger.

og Sikkerhedsrådet har nedsat en komité, der skal overvåge dens gennemførelse. Staterne skal øjeblikkeligt gå sammen om at forhindre og undertrykke terrorisme gennem øget international koordination og ved 'fuld gennemførelse af de relevante internationale resolutioner om terrorisme'.

Nogle hovedpunkter:

- Alle stater skal forhindre og undertrykke økonomisk finansiering af terrorisme og kriminalisere tilvejebringelse af sådanne midler, herunder økonomiske indsamlinger. Staterne opfordres til øjeblikkeligt at indefryse alle fonde, finansielle midler og økonomiske ressourcer til rådighed for 'dem, som begår eller prøver at begå terrorhandlinger, samt personer og enheder, som handler på vegne af terrorister'.

- Stater skal afholde sig fra at yde nogen form for støtte, 'aktiv eller passiv', til enheder eller personer, der er indblandet i terrorhandlinger, tage de nødvendige skridt til at forhindre sådanne og nægte ly til sådanne, der finansierer, planlægger, støtter og begår terrorhandlinger, og undlade at sikre dem andre sikre opholdssteder. Skal stille alle sådanne for retten samt

styrke grænsekontrollen for at forhindre bevægelse.

- Staterne skal øge deres internationale koordination, give tidlige advarsler om evt. forestående terrorangreb, udveksle informationer på en lang række områder om kriminalitet, der kan have forbindelse med terrorisme, og om terrorgrupper og mistænkte terrorister, stoppe terroristers mulighed for asyl samt sikre udlevering af alle terrormistænkte til det land, hvor de mistænkes for terrorisme.

Sikkerhedsrådets resolution udtrykker bekymring over *'den nære sammenhæng mellem international terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, narkotika, hvidvaskning af penge og ulovlig transport af atomare, kemiske, biologiske og andre dødbringende materialer'* og understreger behovet for at øge koordinationen på alle niveauer, fra det enkelte land til delområder, hele regioner og globalt.

Sikkerhedsrådets omfattende resolution vil danne et juridisk grundlag for den forcerede antiterrorlovgivning og terroroprustning, som allerede er i fuld gang i mange lande, Danmark indbefattet.

I forbindelse med USA's bestræbelser for at opbygge en international anti-terrorkoalition har USA pludselig

lovet at betale sin kæmpemæssige gæld til FN. Sikkerhedsrådets medlemslande, indbefattet Rusland og Kina, har tilsluttet sig eller støtter den amerikanske koalition. Både Rusland og Kina bekæmper i forvejen separatistiske og nationale uafhængighedsbevægelser, som de betegner som 'terroristiske'.

Der er al mulig grund til at frygte, at denne resolution af mange stater, indbefattet USA og de øvrige stormagter i Sikkerhedsrådet, vil tolke den i overensstemmelse med deres politik - og forpligte det øvrige verdenssamfund til at anerkende denne.

For USA er terrororganisationer bevægelser, der modsætter sig USA's interesser. Hvor bred definitionen på terrorisme er, fremgik af nogle bemærkninger fra præsident Bush under den indonesiske præsident Megawatis nylige USA-besøg. Her sagde han, at USA var helt klar over, at mange ngo'er (ikkestatslige eller uafhængige civile organisationer) er dæk- og frontorganisationer for terrorgrupper.

For Israel er der ingen grænser for palæstinensisk terrorisme.

For Tyrkiet er PKK og andre kurdiske organisationer terrororganisationer, fordi de forsvare den kurdiske nations rettigheder. Ifølge denne resolution skal Danmark udlevere personer mistænkt af Tyrkiet for tilknytning til disse til tortur, fængsel og mulig dødsstraf ... O.s.v.

Misbrug garanteret

Der eksisterer ikke bare muligheder for misbrug i mange retninger. Den er uundgåelig. Ved at udvide sit mål fra egentlig organiseret international terrorisme (groft sagt: kriminalitet begået af terrorister eller terroristgrupper uden for deres eget land, og som også rammer udenlandske civile) til en general

krigserklæring mod alt, hvad de enkelte lande kan definere som 'terror', 'terrorister' og 'terrorgrupper', er der åbnet en bred motorvej for omfattende politisk og national undertrykkelse og forfølgelser, for grove krænkelse af menneskerettigheder og demokrati. Ikke bare internationale terrororganisationer, men nationale befrielsesbevægelser, revolutionære partier og organisationer og tilmed progressive ngo'er regnes blandt målene. Antiimperialister, antikapitalister, globaliseringsmodstandere og antiracister. Og mange andre.

Eller som George W. Bush sagde det den 25. september:

'Vi vil bruge tid og anstrengelser og de nødvendige midler ikke bare for at finde disse - de onde, som gjorde, hvad de gjorde mod Amerika den 11. september. Dette er en større kampagne mod enhver, som hader frihed, enhver, som ikke kan fordrage, hvad USA og vores allierede og venner står for.'

Den bitre, men uundgåelige konklusion: FN er købt som gidsel for USA og USA's politik i denne situation. Sikkerhedsrådets stormagter kaster ild på bålet i en verdenssituation, der er fyldt med farer for folkene.

Den efterfølgende generalforsamlingsdebat varede næsten en uge og nød på et rekordstort antal debatdeltagere. Her nåede man ikke til enighed om en fælles definition på terrorisme. En række lande slog til lyd for, at også statsterrorisme måtte indgå i definitionen, og mange påpegede, at en definition ikke måtte inkludere nationale befrielsesbevægelser (som det er tilfældet på den officielle amerikanske 'terrorist-hitliste'), antiapartheidbevægelser o.s.v. Efter fem dages debat måtte det konstateres, at der ikke kunne vedtages en fælles udtalelse.

Ved folketingets åbning tilsluttede Poul Nyrup sig på regeringens vegne uforbeholdent Sikkerhedsrådets resolution, som han fremhævede som et af de vigtigste internationale juridiske dokumenter nogen sinde. Det ville få meget store konsekvenser for alle lande, sagde han. EU og den danske regering er i fuld gang med at gennemføre omfattende terrorlovgivninger. Sikkerhedsrådsresolutionen vil støtte den udemokratiske karakter af disse terrorpakker.

Alternativ Nobel-fredspris til Ulla Røder

Fra en fængselscelle modtog den danske fredsaktivist Ulla Røder sammen med to andre medaktivister tildelingen af den svenske 'alternative Nobel-fredspris' Right Livelihood Award. Priskomiteen betegner de tre kvinder som *"forbilleder for principfaste, tydelige ikkevolds-aktioner med henblik på at befri verden for atomvåben og understrege disse våbens ulovlighed"*.

Ulla Røder tildelte prisen sammen med to britiske kvinder Angie Zelter og Ellen Moxley, alle fra antiatomvåben-organisationen Trident Ploughshares, for deres årelange kompromisløse kamp mod atomvåbenoprustning i Storbritannien.

Trident Ploughshares har gennem de seneste år gennemført en række ikkevoldelige militante og opsigtsvækkende aktioner mod de militære atomvåbenanlæg. Skønt de kun udtrykker befolkningens modstand mod atomvåbenprogrammerne, har de været udsat for arrestrationer 1.350 gange, gennemført 171 retssager, siddet fængslet 1.351 dage og blevet idømt bøder på 298.233 kr.

Ulla Røder blev for fire uger siden kendt skyldig i en række anklagepunkter, bl.a. for sin aktion natten den 27. april i år. Her nåede hun efter at have svømmet i fem timer frem til flådebasen Faslane i Skotland - og helt frem til den atomvåbenbærende og atomdrevne ubåd "HMS Vanguard" og fik malet "*Ubrugelig*" på skroget. Da hun modtog fredsprisen, var hun varetægtsfængslet for 'indtrængen på militært område, gadeorden og hærværk'.

I 1999 blev de tre aktivister frikendt ved en skotsk domstol for at have bordet en flydende prøvestation under Trident-atomvåbenprogrammet og smidt udstyr for en million kr. i vandet. Domstolen frikendte dem under henvisning til en erklæring fra Den Internationale Domstol i Haag om, at det er i strid med international ret at anvende eller true med atomvåben. Den britiske regering fik senere en højere domstol til at underkende dette.

Hvem er hvem på USA's terrorhitliste?

Hvert andet år fornys den amerikanske hitliste over udenlandske terrororganisationer – FTO's - Foreign Terror Organisations. Udenrigsminister Colin Powell offentliggjorde den 5. oktober den seneste liste: 28 organisationer - mange af dem mål for den amerikanske terrorkrig.

Det drejer sig dels om nationale frigørelsesbevægelser, f.eks. PLO (Palæstina), ETA (Euskadi/Baskerlandet), FARC og ELN (Colombia) og PKK (Kurdistan), herunder en række palæstinensiske muslimske organisationer. Desuden en række muslimske organisationer som bin Ladens Al Qaida (Afghanistan?), og i lande som Pakistan, Usbekistan, Egypten, Filippinerne og Algeriet.

For et syns skyld er der også et par fascistiske terrororganisationer med. Det drejer sig om det zionistiske israelske Kahane Chai (Kach), efter den tidligere amerikanske rabbiner Meir Kahane, en gruppe, som har oprindelse i USA og finansieres derfra, og som ny på listen AUC - 'Colombias Forenede Selvforsvarsstyrker', de paramilitære tortur- og dødspatroljer, som faktisk indirekte støttes af USA. Menneskerettighedsorganisationen Human Rights Watch har netop offentliggjort en rapport, der viser den tætte politiske og økonomiske sammenhæng mellem de paramilitære styrker - den såkaldte 'Sjette Division' i den colombianske hær - og USA's Colombiapolitik.

At være en officielt udpeget terrororganisation betyder juridisk, at det er ulovligt for amerikanere at støtte dem økonomisk eller på anden vis. Repræsentanter eller tilknyttede til disse organisationer kan nægtes visa til USA, og de amerikanske finansinstitutioner skal blokere midler, som tilhører de officielle FTO'er og deres medlemmænd. Politisk og militært betyder det at være i skudlinjen for USA's nuværende terrorkrig.

Fra Madeleine Albright's liste fra 99 er der forsvundet to organisationer: Japans Røde Hær og Tupac Amaru, Peru. To israelske Kahane-organisationer er slået sammen til én. Usbekistans Islamiske Bevægelse blev tilføjet i

2000, og Powell har i år tilføjet det irske Real IRA og de colombianske paramilitære AUC.

De 28 er:

1. Abu Nidal Organisationen (ANO)
2. Abu Sayyaf Gruppen, Filippinerne
3. Væbnet Islamisk Gruppe (GIA), Algeriet
4. Aum Shinrikyo, Japan (en kult, der blev anerkendt som religion i Japan i 1989, nu illegal)
5. ETA, Euskadi/Baskerlandet
6. Gama'a al-Islamiyya (Islamic Group), Egypten
7. HAMAS (Islamisk Modstandsbevægelse), Palæstina
8. Harakat ul-Mujahidin (HUM), Pakistan
9. Hizballah (Guds Parti), Libanon/Palæstina
10. Usbekistans Islamiske Bevægelse (IMU)
11. Al Jihad (Egyptisk Islamisk Jihad)
12. Kahane Chai (Kach), Israel
13. Kurdistans Arbejderparti (PKK)
14. De Tamilske Tigre Eelam (LTTE), Sri Lanka
15. Mujahedin-e Khalq (MEK), Iran
16. Nationale Befrielseshær (ELN), Colombia
17. Palæstinensisk Islamisk Jihad (PIJ)
18. Palæstinas Befrielses Front (PLF)
19. Folkefronten til Palæstinas Befrielse (PFLP)
20. PFLP-General Command (PFLP-GC), Palæstina
21. Al Qaida, Afghanistan?
22. Real IRA, Irland
23. Colombias Revolutionære Væbnede Styrker (FARC)
24. Revolutionære Celler (tidligere ELA), Grækenland
25. Den Revolutionære Organisation 17 November, Grækenland
26. Den revolutionære folkets befriel-

seshær/front (DHKP/C), Devrimci Sol, Dev Sol, Revolutionært Venstre, Tyrkiet

27. Lysende Sti (Sendero Luminoso, SL), Perus Kommunistiske Parti (maoister)

28. Colombias Forenede Selvforsvarsstyrker (AUC)

Powell sagde, at Osama bin Laden og hans Al Qaida får støtte fra de egyptiske Al Jihad og Gama'a al-Islamiyya. Hertil føjede udenrigsministeriets talsmand Richard Boucyher den algierske Væbnede Islamiske Gruppe, Harkat ul-Mujahdeen (Kashmir), Usbekistans Islamiske Bevægelse og den filippinske Abu Sayaf-gruppe. Det skulle altså være bin Ladens og Al Qaidas netværk.

I en kommentar sagde Maher el-Taher fra PFLP's ledelse, at '*De virkelige terrorister, som hører hjemme på en sådan liste, er Sharon og den zionistiske regering.*'

Khaled Mashaal fra Hamas afviste, at Hamas havde noget rolle i international terrorisme: '*Hamas har aldrig gennemført nogle aktioner uden for palæstinensisk territorium.*'

USA offentliggør også en årlig rapport om global terrorisme, senest *Patterns of Global Terrorism 2000*. Deri findes et tillæg med den amerikanske beskrivelse af disse organisationer. Den har også en 'boblerliste' af organisationer, der betegnes som 'terroristorganisationer', men som ikke er anbragt på den officielle liste. De konservative i Danmark ønsker at overtage både den ene og den anden liste og ulovliggøre dem alle i Danmark.

På boblerlisten står bl.a. Filippinerne Kommunistiske Partis Folkets Nye Befrielseshær og det irske IRA samt nogle nordirske loyalistgrupper.

Kilder:

2001 Report on Foreign Terrorist Organisations US State Department

Background Information on Foreign Terrorist Groups fra *Patterns of Global Terrorism 2000* US State Department

USA: Syv 'terrorstater'

Iran, Irak, Syrien, Libyen, Cuba, Nordkorea og Sudan er de syv stater, USA har anbragt på sin officielle terroriststat-liste fra i år. Sådan er USA's 'begrundelse' for officielt at udpege disse som 'terrorstater' - og mulige krigsmål. I amerikansk sprogbrug kaldes de også for 'slyngelstater'.

Hvert år udsender det amerikanske udenrigsministerium en rapport om international terrorisme under titlen *Patterns of Global Terrorism*. Deri indgår også en oversigt over såkaldt statsponsoreret terrorisme - og en liste over lande, som USA betragter som terroriststøtter. Bemærkelsesværdigt nok optræder Afghanistan ikke på listen.

Her er ordlyden fra dette års rapport om de 'syv terrorstaters' meritter, begrundelserne for deres særlige status som angrebsmål i USA's nye krig:

'Iran, Irak, Syrien, Libyen, Cuba, Nordkorea og Sudan er fortsat de syv regeringer, som den amerikanske udenrigsminister har bestemt som statslige sponsorer af international terrorisme.

Iran vedblev at være den mest aktive statssponsor for terrorisme i 2000. Det sørgede for øget støtte til talrige terrorgrupper; indbefattet det libanesiske Hizbollah, HAMAS og det palæstinesiske Islamisk Jihad (PIJ), som søger at underminere fredsforhandlingerne ved hjælp af terror.

Irak fortsatte med at være et sikkert ly og støtte for forskellige palæstinesiske grupper, som afviser fredsprocessen, ligesom det leverede baser, våben og beskyttelse til Mujahedin-e-Khalq (MEK), en iransk terroristgruppe, der vender sig imod det nuværende regime i Iran.

Syrien blev ved med at sørge for husly og støtte til adskillige terroristgrupper, hvoraf nogle er imod fredsforhandlingerne i Mellemøsten.

I slutningen af 2000 forsøgte Libyen at rette op på sit internationale image efter udleveringen i 1999 af to libyske mistænkte til rettergang i forbindelse med bombningen af Pan Am 103. (I begyndelsen af 2001 blev en af de mistænkte dømt for mord. Dommerne i

sagen fandt, at han handlede 'for at fremme mål for ... libyske efterretningstjenester').

Cuba blev ved med at sørge for ly til adskillige terrorister og flygtninge fra USA og opretholdt forbindelser med statssponsorer og latinamerikanske oprørere.

Nordkorea gav stadig ly til adskillige flykaprere af et fly fra Japan Airlines til Nordkorea i 70'erne og opretholdt forbindelser med andre terroristgrupper.

Endelig ydede Sudan stadig ly til medlemmer af Al Qaida, det libanesiske Hizbollah, Al Gama'a Al Islamiyya, det egyptiske Islamisk Jihad, PIJ og HAMAS, men det har været i gang med en antiterrorisme-dialog med USA siden midten af 2000.'

Dette er altså den officielle 'begrundelse' for stempning som 'terrorstat' og 'terrorsponsor', for sanktioner - og mulig krig. Det er værd at notere sig, at grupper, der vender sig mod den amerikanske sponsorerede 'fredsproces' i Mellemøsten, har en fremtrædende placering.

Bemærkelsesværdigt nok har det amerikanske udenrigsministerium ikke Israel med på listen over terrorstater - selvom det huser to terroristgrupper, der optræder på den officielle amerikanske liste over terroristorganisationer (Kahane-grupperne, med mange navne). De er officielt forbudt i Israel, som alligevel giver dem husly, trods dets ellers så efterrettelige efterretningstjeneste. Den anden hovedleverandør af husly til Kahaneterroristerne er - USA.

Den omtalte iranske gruppe Mujahedin-e-Khalq er den gruppe, som Det

**Mere end 500.000 irakiske børn er døde som følge af USAs krig og blokade.
Nu forbereder USA en ny krig mod Irak.**

Konservative Folkeparti og dets udenrigsordfører Per Stig Møller plejer forbindelse med og støtter - og som partiet samtidig kræver forbudt på en liste over 49 organisationer, det har opstillet.

Den 28. september i år ophævede FN's Sikkerhedsråd de sanktioner mod Sudan, der indførtes i 1996 for at få Sudan til at udlevere tre mistænkte i forbindelse med et mordforsøg på den egyptiske præsident Hosni Mubarak, efter at Sudan havde tiltrådt FN's antiterrorkonventioner. 14 stemte for ophævelse, mens USA undlod.

USA opererer med begrebet statsponsoreret terror - men ikke med begrebet statsterror: En statsmagts anvendelse af terroristiske midler over for sit eget eller andre landes befolkning i strid med internationale konventioner. Det er forståeligt: Både USA og Israel ville stå øverst på en sådan liste - med Putins Rusland, der fører terrorkrig i Tjetjenien, på endnu en af de forreste pladser.

Verdens største terroristtræningscenter hedder SOA og ligger i USA

Den amerikanske krigspropaganda gør meget ud af de såkaldte 'terroristtræningslejre' i Afghanistan, der står højt på listen over bombemål i jagten på Osama bin Laden og krigen for at vælte Taliban-styret.

Hvad den ikke fortæller, er, at mange af de såkaldte terrorister i Afghanistan, der under krigen mod Sovjetunionen kaldtes 'frihedskæmpere', er blevet uddannet på terroristtræningscentre bl.a. i England, Skotland og USA. Den fortæller heller ikke, at verdens største terroristtræningscenter ligger i Fort Benning, USA - indtil januar i år kaldet SOA - School of the Americas. Nu hedder den Western Hemisphere Institute for Security Cooperation (WHISC).

Mere end 60.000 amerikanskstyrede højreorienterede terrorister til bekæmpelse af befrielsesbevægelser, fagforeningsaktivister og fredsforkæmpere i Latinamerika er siden oprettelsen i 1946 blevet uddannet til indsats i dødspatruljer, paramilitære styrker, efterretningstjenester og hærstabe. Blandt dem, der er udklækket herfra, er en lang række berygtede diktatorer som Manuel Noriega og Omar Torrijos fra Panama, Leopoldo Galtieri og Roberto Viola fra Argentina, Juan Velasco

Alvaredo fra Peru, Guillermo Rodriguez fra Ecuador og Hugo Banzer Suarez fra Bolivia.

Rekrutter af lavere rang har stået bag en meget stor del af den højreorienterede terror i Latinamerika gennem årtier, indbefattet mordet på ærkebiskop Oscar Romero og massakren på 900 civile i El Mozote.

Igennem en årrække har der udviklet sig en meget bred bevægelse i USA for at få lukket denne gigantiske terroranstalt, anført af School of The Americas Watch og dens stifter pastor Roy Bourgeois. Hundreder af protestaktioner er gennemført af fredsforkæmpere og menneskerettighedsaktivister, indbefattet en lang række religiøse organisationer, mod denne School Of Assassins - morderskolen - som den kaldes i folkmunde.

Statsmagtens svar har været arrestationer og retssager - indbefattet en række horrible fængselsdomme. Inden for de sidste knap ti år er 75 SOA-modstandere og ikkevolds-aktivister blevet idømt fængsel, og de har samlet afsonet mere end 40 år. I øjeblikket er 24 aktivister i fængsel for protester mod SOA.

I sidste uge kunne bevægelsen imidlertid notere sig en juridisk sejr. De såkaldte 'SOA Philly 5', fem SOA-Watch aktivister, der havde gennemført fredelige protester, blev ved retten i Philadelphia pure frikendt efter en retssag, som forsvaret gjorde til en politisk retssag mod SOA og dets ansvar for en lang række forbrydelser.

Under det republikanske partis landsmøde juli 2000 havde de fem opført en happening, som fremstillede en massakre gennemført af elever fra SOA under Uncle Sams vinger. De blev anklaget for 'forstyrrelse af den offentlige ro og orden, at modsætte sig arrestation, modsætte sig loven, blokere en vej og sammensværgelse for at blokere en motorvej'. De blev frikendt på alle punkter. Byretsdommer Felice Stark afviste anklagerne med en bemærkning om, at hvad hun havde erfaret om SOA under retssagen, var 'særlig oplysende og temmelig chokerende'.

Fra demonstration mod SOA

En af de frikendte, Laurel Paget-Seekins, havde følgende kommentar:

- Vi satte i dag SOA på anklagebænken, og dommen viser, at den virkelige forbrydelse består i at træne soldater til at undertrykke deres egne folk. Vi vil fortsat gennemføre ikkevoldelige aktioner for at stoppe denne terrorscole, indtil den er lukket for altid'.

En anden af dem, Linda Panetta, der er regional leder af SOA-Watch, sagde:

- Hvis George W. Bush virkelig vil stoppe terrorisme, burde han lukke School of the Americas. Millioner af skatteyderpenge bruges til SOA, som uddanner menneskerettighedsforbrydere til latinamerikanske hære, der terroriserer de fattige. Jeg er netop kommet hjem fra Colombia, hvor jeg mødte forarmede bønder, som fortalte os, hvordan deres kære var blevet bortført, tortureret og tilmed skåret i småstykker, fordi de havde protesteret mod menneskerettighedskrænkelser og den amerikansk-sponsorerede kemiske sprøjte-kampagne.

Trods protesterne fortsætter SOA (under sit nye navn) med årligt at uddanne hundreder af soldater i kamp-teknikker som kommandotaktik, minering, militær efterretning og psykologiske operationer. Hundredtusinder af latinamerikanere er blevet tortureret, voldtaget, myrdet, er 'forsvundet', massakreret eller tvunget på flugt af folk uddannet på SOA.

Sergio Barrios død

Formanden for Mexicos Kommunistiske Parti/Marxister-Leninister Augustín García, "Sergio Barrios" døde den 24.09.2001 af et pludseligt hjertestop, 51 år. Bondedrengen Sergio sluttede sig meget tidligt til den revolutionære kamp i Mexico. I 1978 dannede han sammen med en gruppe kammerater Mexicos Kommunistiske Parti/Marxister-Leninister, hvor han var leder og formand indtil sin død midt i arbejdet med at danne Mexicos Revolutionære Folkefront (FPR), der blev stiftet dagen efter hans død. Også i den internationale kommunistiske bevægelse ydede Sergio Barrios betydelige bidrag.

Intifadaen og krigen

1-året for den palæstinensiske intifada blev markeret verden over med markante demonstrationer. Også på Axel-torv i København, hvor demonstrationen tog afstand fra den israelske terror mod palæstinenserne og samtidig advarede mod den truende krigsfare fra USA og dens såkaldte antiterror-koalition.

Aldrig har Israel været mere isoleret, og aldrig har det haft mere brug for noget, der kunne ændre situationen: som en større krig f.eks., der kunne fjerne opmærksomheden fra det palæstinensiske folks kamp.

Støtten til det palæstinensiske folks retfærdige krav er stor verden over, og særdeles massiv i alle de arabiske og muslimske lande. Selv USA's nærmeste allierede som Saudiarabien må officielt fordømme det amerikanske brohoved Israels terror i kraftige vendinger.

Det har derfor været vigtigt for Bush-regeringen under forberedelserne til terrorkrigen mod Afghanistan at forsikre om, selvom det er løgn, at der ikke er planer om at angribe andre arabiske eller muslimske lande, og at hele 'terrorkrigen' består i at gøre op med islamisk fundamentalistisk terrorisme og dens netværk. Og det har været umådelig vigtigt at berolige befolkningerne og landene med hensyn til, at Sharon og Israel ikke vil gå gras-sat (hvilket de *absolut* vil).

Derfor vred USA armene om på Sharon for at 'lave våbenhvile' og genoptage 'fredsforhandlingerne'. Og derfor måtte Bush pludselig spille ud med, at USA støtter oprettelsen af en palæstinensisk stat som slutmål for fredsprocessen. Det er der heller ingen grund til at tro: USA har haft 10 år, lige så længe processen har varet, til at komme ud med støtte til og til at anerkende en sådan stat. Man har tværtimod presset på for at forhindre den officielle udråbelse af en palæstinensisk stat, og undladt at støtte de konkrete skridt til dannelsen.

Sharon reagerede kraftigt på denne amerikanske udmelding. I en tale sammenlignede han Israel med Tjekkoslovakiet anno 1938 og USA's forsøg på at lave en koalition med de arabiske og muslimske lande som en poli-

tik svarende til München-politikken, den såkaldte *appeasement-politik* over for Hitler. Men Israel er ikke Tjekkoslovakiet og vil ikke acceptere at 'blive ofret', sagde Sharon i talen, som Det Hvide Hus dagen efter officielt tog afstand fra.

Sharon lod Israel bryde 'vånehvilen', gav hæren lov til at henrette palæstinensiske fanger og beordrede tanks ind i de palæstinensiske områder og genbesættelse af disse. En optrapning af statsterrorismen mod hele den palæstinensiske befolkning.

Sharon har lagt op til et fundamentalistisk zionistisk amokløb i ly af krigen.

Palæstinenserne befinder sig i en prekær situation, der kom til udtryk i, at det palæstinensiske politi har dræbt to demonstranter i Gaza, der protesterede mod den amerikanske aggression mod Afghanistan.

Det er en farefuld tid for palæstinenserne – som imidlertid på intifadaens 1-års-dag svor at føre kampen videre til sejr.

Resolution til støtte for det palæstinensiske folks kamp

I mere end et år har det palæstinensiske folk ført en ny intifada for at opnå sine historiske nationale rettigheder, hvilket forudsætter oprettelsen af dets egen stat, som nægtes det af zionismen og imperialismen.

Det drejer sig om et nyt oprør hos et helt folk, såvel den del, der lever i de besatte områder, som den del, der befinder sig i flygtningelejrene og i Israel. Denne opstand er et svar på de konstante provokationer fra de på hinanden følgende israelske regeringer, der har mangedoblet bosættelserne og derved brudt de aftaler, som de selv har underskrevet.

Mod sten og lette våben har Israel svaret med tanks, luftbombardementer og missiler. Antallet af palæstinensiske ofre ophører ikke med at stige. Det drejer sig mestendels om unge, der dør, såres og lemlæstes for resten af livet.

Alligevel vil den zionistiske terrorisme ikke opnå, at det palæstinensiske folk opgiver sin retfærdige kamp.

Verdens folk, progressive og anti-imperialister er med det palæstinensiske folk, og vi støtter dets krav. Aldrig har zionisterne været så isolerede som nu.

Vi, som altid har støttet det palæstinensiske folks kamp for dets nationale rettigheder, erklærer endnu engang vor militante solidaritet i kampen for dets fulde opnåelse af disse.

- *Afvikling af bosættelserne.*
- *En palæstinensisk stat med grænserne fra 1967.*
- *Flygtningenes ret til tilbagevenden.*

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer

Mexico, september 2001

Religionskrig eller national kamp?

Hadet til USA i hele den arabiske og den muslimske verden er dybt, og det har sine klare årsager, som den borgerlige propaganda systematisk søger at tilsløre. Deri fremstilles hadet til og modstanden mod USA og de imperialistiske lande som resultat af religion, som uforståelig og *fanatisk*. Det er imidlertid let at forstå og yderst velbegrunder: USA og imperialistmagterne har aldrig villet lade disse lande få reel politisk og økonomisk uafhængighed, eller villet tillade reel social fremgang - men har altid ført en politik for at opsplitte og kontrollere den store region for at sikre sig kontrol med dens enorme rigdomme.

De arabiske og muslimske lande har - som alle lande i Asien - lidt under den 'del og hersk'-politik, som stormagten England gennemførte fra forrige århundrede som et led i sin kolonipolitik, og som efter 2. verdenskrig i det 20. århundrede er videreført med USA som hovedkraft. Bitre erfaringer som med shah-styret i Iran eller med det zionistiske Israel, to større amerikanske projekter, har ansporet de anti-amerikanske følelser og været med til at give grobund for, at muslimsk fundamentalisme har kunnet sætte sig i spidsen for bestræbelserne for at befri sig for den amerikansk-britiske indflydelse. Men islamisk fundamentalisme og antiamerikanskhed er ikke identiske størrelser: De mest reaktionære fundamentalistiske regimer på den arabiske halvø er Saudiarabien og sheikdommerne - der også er USA's nærmeste allierede i regionen.

Det er de overvældende negative og langvarige historiske erfaringer med amerikansk-britisk imperialistisk indblanding og diktat, der har næret de nationale frigørelsesbestræbelser blandt folkene i regionen i den 'postkoloniale' periode efter 2. verdenskrig. Disse er blevet modvirket gennem den omhyggeligt tilrettelagte del og herskpolitik, som USA og imperialismen har gennemført, som har oppisket nationale og etniske modsætninger, ført til store krige, som mellem Irak og Iran, og til en permanent spændingstilstand i

området. I Mellemøsten har det aggressive Israel haft denne rolle. Gennem USA's alliancer med de mest reaktionære og korrupte regimer og ved dets systematiske kamp mod progressive regimer (eller blot regimer, der ikke ville acceptere en lakajrolle for USA) har det sikret sig et strategisk herredømme og kontrollen over de enorme olierigdomme i området. Og er køb af regimer, kup og efterretningsintriger ikke tilstrækkeligt, går USA simpelthen i krig - med en kohorte af allierede i halen, som det skete i Golfkrigen i 1991 og nu igen i 2001.

Lige så lidt som 'kampen mellem katolikker og protestanter i Nordirland' er eller skal opfattes som en religionskonflikt, men en irsk national befrielseskamp for at eliminere resterne af den engelske koloniseringspolitik i Irland, kan og skal begivenhederne i den arabiske og den muslimske verden ses som en kamp mellem muslimer og krisne eller jøder, eller mellem barbari og civilisation.

Det er lande, der er holdt kunstigt tilbage fra fremskridt - og derfor antager bestræbelserne for national og social frigørelse til dels en religiøs dragt, som klassekampen mellem det opdukende bourgeoisi og feudalismen for århundreder siden gjorde det i Europa. Kernen i disse bestræbelser og i de dele af den muslimske bevægelse, som fører kamp mod USA, Storbritannien, Rusland o.s.v., er imidlertid ikke religiøs, men *national og social* - det vil sige i sidste ende klassebestemt, og *objektivt set* antiimperialistisk.

Den religiøse forklædning, som det sociale og antiimperialistiske indhold antager, betyder en *svækkelse* af konsekvensen i disse bestræbelser og er et udtryk for *reaktionære sociale elementers indflydelse* i bevægelserne.

Al religion har en reaktionær funktion. '*Religion er opium for folket*,' sagde Karl Marx, et redskab i de herskendes hænder. Og der er i den retning ingen forskel på f.eks. kristen, jødisk eller islamisk fundamentalisme: De er tre alen ud af samme antirevolutionære stykke. Kernen i millionæren

Af Klaus Riis

Pakistansk demonstrant mod USA

Bin Ladens religion er: forsvar for 'muslimsk' kapitalisme i Afghanistan. Derfor er han heller ikke, som hans historie viser det, konsekvent antiimperialist.

Det revisionistiske Sovjetunionens erobningskrig i Afghanistan og den revisionistiske 'kommunismes' fallit har sammen med følgerne af den iranske folkerevolution (der væltede det forhadte USA-baserede shah-regime og mundede ud i dannelsen af en islamisk republik) været med til at fremme den islamiske antiamerikanske, antibritiske og antiisraelske aktivisme. En anden faktor er den permanente aggression fra Israel mod palæstinenserne og araberne i den jødiske fundamentalismes, zionismens, navn.

Ironisk nok har USA netop på grund af den religiøse fundamentalismes generelle antikommunistiske og reaktionære karakter også været med til at fremme den muslimske fundamentalisme generelt og gøre den til et redskab for sine egne interesser, som med Saudiarabien, og har tilmed fremmet den islamiske aktivisme i visse faser og visse perioder. Osama bin Laden og også Taliban-styret var utænkelige uden denne side af amerikansk del og herskpolitik.

Imperialismen og de reaktionære regimer i de arabiske og muslimske lande opflammer til religiøs og etnisk strid. Det gør det lettere for dem at bli-

ve siddende på flæsket simpelthen.

Den islamiske anti-amerikanske, anti-vestlige og anti-israelske fundamentalismes politiske mål er at oprette stater baseret på islam, 'gudsstater', i form af islamiske republikker som i Iran. Det er sådanne bevægelser, som gennem de sidste 20-25 år har taget kraftigt til i styrke ved at sætte sig i spidsen for kampen for national uafhængighed og afkastelse af 'Vestens åg' og de lokale regimer, der har allieret sig med USA og Vesten. Klassemæssigt set baserer de sig på disse landes store bondebefolkninger. Historisk har bønderne overalt i verden været en bærende kraft i kampen skabelsen af selvstændige nationalstater.

Hele denne situation har placeret de verdslige, kommunistiske, revolutionære og progressive kræfter i disse lande i en vanskelig situation. På den ene side er det nødvendigt at skabe den bredest mulige antiimperialistiske enhed, som må basere sig på de muslimske masser, en alliance af arbejdere og bønder. De politiske mål er imidlertid grundlæggende forskellige fra fundamentalisternes: De revolutionære kræfter ser vejen frem i skabelsen af progressive anti-imperialistiske verdslige republikker.

Den anti-vestlige islamiske aktivismes grundlæggende antikommunisme og antisocialisme fylder enhver langsigtet enhedsfrontbestræbelse med indbyggede antagonistiske modsætninger. En del af de verdslige politiske kræfter har i den situation forvandlet sig til redskaber for imperialismen og er gået i alliance med USA og/eller EU.

De revolutionære og progressive kræfter i vores og de øvrige dele af verden, for hvem islam er fremmed, og som lever i lande, hvor denne religion fremstilles som rent barbari og krigersk fanatisme, må sætte sig ud over denne propaganda og forstå det reelle sociale, demokratiske og antiimperialistiske indhold i de kampe, som folkerne i de arabiske og muslimske lande fører - mod imperialismen og dens lokale redskaber - og fremme den antiimperialistiske enhed mellem disse lande og folk, hvis fremgang er afhængig af, at de får befriet sig for imperialismen, og ikke mindst den amerikanske. Deres kampe må vurderes efter det faktiske indhold, og ikke efter den religiø-

Den ny kamp for fred

I de sidste par uger er en ny fredsbevægelse vokset frem. En dyb, omfattende og bred modstand fra mange grupper i befolkningen viste sig på gaderne i de større byer, da USA startede bombningerne af Afghanistan.

I ugerne efter den 11. september, hvor Bush gjorde verden klart, at USA ville svare igen med krig, blev der sendt et utal af udtalelser fra enkeltpersoner, fra underskriftindsamlinger, fra humanitære og religiøse organisationer, fredsorganisationer, fagforeninger og andre bevægelser til præsident Bush med det klare budskab – *Start ikke denne krig, krig er ikke løsningen*. Det samme budskab blev sendt til den danske regering – *tag afstand fra krig som løsning, Danmark skal ikke deltage i en krig*.

Mange steder gik folk i gang med at vende afmagt til handling - fra fredsgudstjenester, fakkelvagter til demonstration foran Folketinget i København. Og da krigen kom, voksede aktiviteterne og protesterne markant. Nøjagtig den samme dybe folkelige modstand har vi set manifestere sig i land efter land verden over. Har Bush indtil videre haft held til at true, købe og bestikke sig til en bred alliance af imperialistiske og korrupte regeringer og generaler, så er den ny fredsbevægelse ved at bygge en stærk global alliance for at stoppe USA's krig. Ikke mindst de unge har reageret hurtigt og kontant og taget ansvaret på sig for at få en anti-krigsbevægelse op at stå.

Det samme kan man desværre ikke sige om den danske venstrefløj. Da det virkelige gjaldt, da det betød noget og kunne koste noget efter den 11. september, krøb partiledelserne i dække. De slog syv kors foran sig for ikke at slæes i hartkorn med terrorister.

Da krigen startede meldte SF kulør. SF støtter USA's krig. SF stemte for dansk krigsdeltagelse med udsendelse af danske tropper til Makedonien. 'En kritisk støtte' kalder de det, krigen må ikke gå ud over civile!! Verdens stør-

ste imperialist- og krigsmagt i gang med at tæppebombe Afghanistans byer uden at dræbe civile? Fra Enhedslistens folketingsgruppe v. Søren Søndergård kom den fuldstændige skandaløse melding, at Enhedslisten *ikke* kunne tage stilling, hverken for eller imod USA's krig. På et møde i Nej til krig-initiativet i København samme dag bedyrede et HB-medlem i Enhedslisten, at de var fejl citeret i pressen og at hovedbestyrelsen var trådt sammen for at rette fejlen. Udtalelsen står fortsat på deres hjemmeside som en skamstøtte over forræderi og parlamentarisk knæfald for Socialdemokratiet. Hovedbestyrelsen nye udtalelse (9.10.) gentager SF's 'kritik' – vi kan ikke støtte en krig der dræber civile!!!

Den borgerlige presse forsøger at fremstille den ny fredsbevægelse som et smalt sammenrend af kommunister og muslimske indvandrere. De er der også. Men den er langt bredere, langt mere omfattende – der er folk fra alle partier, aldersgrupper, etnisk og religiøs baggrund. Den er starten på en virkelig folkelig modstandsbevægelse mod USA's krig og dansk deltagelse.

Skandaløst forsøger Enhedslisten at spænde denne bevægelse for sin egen snævre og sekteriske vogn. Krigsmodstanden må endelig ikke sige eller tage stilling til, hvem der er hovedansvarlig og står i spidsen for denne krig. Partiet går *imod* parolen STOP USA's KRIG med argumentet om at det virker stødende og anti-amerikansk! Det må ikke engang hedde NEJ til KRIG, men nej til krig og terror, så sol og vind kan deles lige – og Socialdemokratiet ikke bliver al for stødt. DKP/ML, KPiD, IS og Demos slutter aktivt op om Enhedslistens halehængspolitik.

Den brede anti-krigsbevægelse er nået forbi det punkt hvor den vil lade sig diktere af en halvhjertet 'venstrefløj'. Det er modstanden for stor til. Det er situationen for alvorlig til.

Stop USA's blodige krig!

Nej til terror og imperialistisk krig

På Rød Ungdoms landsmøde sidste weekend vedtoges følgende udtalelse samt en beslutning om at organisationen vil sætte alle kræfter ind på at stoppe krigen:

Rød Ungdom vender sig på det skarpeste imod USA's igangværende krig mod Afghanistan.

Det chok og den bekymring, som verden med rette fik efter terrorangrebet mod World Trade Center i New York den 11. september, udnytter reaktionære regeringer verden over nu ved at udløse bølger af vold og statsterrorisme.

Vi er imod enhver form for terrorisme, hvad enten den udføres af enkeltpersoner, grupper eller stater.

Terrorisme som vi har set den i New York og nu også i Kabul, må bekæmpes af alle progressive og fredselskende folk i verden.

Som unge i Danmark kræver vi, at den danske regering øjeblikkeligt stopper sine planer om at inddrage Danmark aktivt i USA's og NATO's krig.

Vi vil ikke støtte USA's barbariske selvtægts-mentalitet.

Terrorhandlingerne i New York må efter Rød Ungdoms opfattelse i stedet behandles efter folkeretten og internationale aftaler gennem FN.

Ofrene for USA's krig vil ubetinget blive tusinder af civile, som det var tilfældet da NATO bombede Jugoslavien i 1999.

Vi fordømmer de politiske kræfter i Danmark, som benytter den aktuelle situation til at føre hetz mod muslimer og andre nydanskere.

Samtidig er vi stærkt foruroligede over meldingerne fra den danske regering om at udhule Danmarks EU-udtagelser uden at spørge befolkningen.

Rød Ungdom ser med glæde på de mange protester mod USA's krig verden over. Vi støtter opbygningen af en bred fredsbevægelse i Danmark, som klart og utvetydigt kæmper mod terror og krig.

Derfor: Mød op til protestmøder i din by!

7. oktober 2001

Dansk terrorist går frit omkring

Udtalelse fra Aktive Modstandsfolk

Inden statsminister Poul Nyrup Rasmussen, justitsminister Frank Jensen og andre politikere letter fra jorden i lutter selvglæde over den proklamerede fælles indsats imod terrorismen, tillader Aktive Modstandsfolk sig atter at slå til lyd for, at danske terrorister og krigsforbrydere opspores og bringes for retten.

Vi sigter især til den fritgående og hidtil fredede morder Søren Kam. Han var i sin tid leder af den tysk-nazistiske terrorist-skole, også kaldet Schalburgskolen i Høvelte ved Birkerød. SS-officeren Søren Kam, der var krigsforbryderen Werner Bests "højre hånd", organiserede de første dansk-tyske dødspatruljer, og han gik selv foran ved sammen med et par andre skrupelløse terrorister at bortføre og myrde den antinazistiske redaktør Carl Henrik Clemmensen. Det skete den 30. august 1943, dagen efter den danske befolknings foreløbige sejr over den danske kollaborationspolitik, symboliseret ved den danske lydregering's formelle tilbagetræden.

Dette første direkte hævn-mord blev systematisk efterfulgt af yderligere mord på ca. 125 som regel sagesløse, men kendte danskere. Det var den nazistiske terrors inderste væsen - at

skabe usikkerhed og lammende frygt.

Hvis den proklamerede bekæmpelse af terrorisme skal tages alvorligt, bør Søren Kam og andre danske terrorister bringes for retten. Vi kan ikke se en eneste grund til, at dette ikke skulle kunne effektueres. Da politikerne ifølge mange udsagn sætter stor pris på den såkaldte Schengen-aftale om politimæssigt samarbejde over landegrænserne, kunne anholdelsen måske oven i købet ske ved indsats af danske politifolk. Da danske myndigheder tidligere har hævdet, at det ikke var muligt at finde forbryderen, skal vi oplyse, at Søren kam kan træffes og tages i forvaring på adressen:

Søren Kam, Johan-Schutz-Strasse 30, Kempten, Bayern, D-87439.

På samme måde som den danske regering i sin tid gav politisk asyl til den efterlyste tyske krigsforbryder Thies Christophersen, har den tyske regering, tilsyneladende i forståelse med den danske, givet politisk asyl til terroristen med blod på hænderne: Søren Kam.

Den letfærdige "behandling" af terroristen bør øjeblikkeligt bringes til ophør.

Sammen igen

S er de tr dt sammen igen.

- Efter 4 m neders ferie var k dheden fremherskende.

Meget krudt skal nu affyres, med kurs mod befolkningen.

- Rågen kendes fra tidligere, - nedsk ringen, - nu skal remmen sp ndes, - indordningen

i det Europ iske f llesskab styrkes,

- og dette fræfæres af en kaste, hvis tropsfærer, - Poul nEU- bert Rasmussen, understøttet af alskens sammenrend, - vil komme ud p glidebanen,

som med et puf, vil fære dem ned i det hul, - som folket i f llesskabet s vilje har anlagt.

Folkebevægelsen må sige nej til EU's krigsdeltagelse

Folkebevægelsen skal fra sit landsmøde 27.-28. oktober indlede en kampagne og debat om Danmarks udtræden af EU.

Kampagnen for Danmarks udtræden skal ses som svaret på EU's udvikling til en Unionsstat med ny Unionsforfatning fra 2004.

Med EU's oprustning og deltagelse i USA's krig er det nu endnu mere brændende vigtigt at få Danmark frigjort fra EU.

Unionen opbygger sig lige nu i lyn-tempo med en uhyggelig terrorlovgivning, med militær- og politiopbygning og med varslet deltagelse i en langvarig krig. En krig, som EU deltager i med sine egne formål – for at forstærke Unionen selv og for at kæmpe for sin markedsmæssige og magtmæssige rolle i verden.

Vi vil ikke deltage i EU's krigsførelse. Også derfor må vi ud af EU. Et lille land som har sin egen (relative) selvstændighed, som forholder sig neutralt, som ikke indgår i EU-hæren, og som ikke er en del af en krigsførende supermagt, har chance for at holde sig ude af krigen og kan i langt højere grad undgå at blive bombemål eller terrormål. Og det er den bedste måde at bidrage til at undgå verdenskrigen.

Ud over freden som argument har vi brug for en offensiv mod EU for at komme ud: - for at undgå den uhyggelige terrorlovgivning – for at befolkningen kan være godt forberedt til at stemme nej til afskaffelse af forbeholdene – for ikke at blive sluset ind i Unionsstaten og den ny forfatning.

Lisbet Nielsen

Folkebevægelsens Herlev-komite

Netavisen

**- det daglige tillæg til
Kommunistisk Politik**

www.apk2000.dk

Til alle kommunistisk Politiks læsere og venner: Indsamling: 200.000 kr. til nyt trykudstyr

Hver eneste dag oplever vi, hvordan USA's krig bliver ført på alle fronter. Krigspropagandaen kører 24 timer i døgnet. Løgn, fortielse og bevidst fordrejning af kendsgerninger kører som synkroniserede ekkoer i de danske borgerlige medier.

Præsident Bushs tale til amerikanske folk med meddelelsen om, at USA havde startet bombningerne af Afghanistan, faldt, så den kunne transmittes på storskærme på samtlige footballstadioner, netop som den store nationale turnering gik i gang. Hepekor og tv-billeder var på plads. Amerikanerne "jubler" over krigen.

Virkeligheden er, at modstanden mod USA's krig, mod alle USA's allierede, der deltager i denne, er massiv, dyb og omfattende i befolkningerne verden over. Også i USA.

Sandheden er krigens første offer. Det er en gammel erfaring, og uhyggelig aktuel.

At der er brug for den alternative presse, er indlysende.

Den revolutionære presse gør en forskel. Den giver den viden, baggrund, analyser og oplysninger, der skal bruges for at kunne handle.

Der er brug for blade, bøger, aviser, for netaviser og elektronisk kommunikation. Og selvom mange er kommet på 'nettet', er det trykte ord ikke blevet mindre nødvendigt. Og for at trykke kræves der solidt trykudstyr.

I foråret tog Kommunistisk Politik er stort spring fremad. Vi fik Netavisen – det elektroniske dagblad på internettet – op at stå. Betydningen af dette skridt er blevet bekræftet hver eneste dag siden.

Nu er tiden også kommet til at rykke et kæmpeskridt frem for den trykte presse. Vi har masser af udgivelser – bøger, pjecer, og foldere – liggende, der kun venter på at blive trykt.

Indtil nu har vi ikke haft trykkekapacitet til f.eks. en egentlig bog- og pjeceproduktion. Det skal der rådes bod på nu. Og vi vil forsat forbedre udgivelsen af Kommunistisk Politik og de øvrige tidsskrifter.

Derfor igangsætter vi en økonomisk indsamling til en ny trykkemaskine.

Målet er 200.000 kr. inden 1. januar 2002.

Det er mange penge, når vi ved, at vore mange læsere ikke hører til dem med de velspækkede tegnebøger. Alligevel er vi fuld af optimisme – for vi ved, at de er de mange bække, der gør en stor å. Og derfor går vi ud med en opfordring til alle læsere om at være med til at støtte indsamlingen.

Brug vedlagte girokort i bladet til at sende et bidrag.

På forhånd tak og kammeratlig hilsen,

Kommunistisk Politik.

OKTOBER BOGBUTIK

København

Willemoesgade 58 E

2100 København Ø

35 43 49 50

Åbningstid:

Hverdage 15-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Nej til mere terror

"Vi mener, det er nødvendigt også at vise solidaritet med de millioner af flygtninge i Afghanistan samt de uskyldige ofre, som givetvis vil blive ramt, hvis krigen kommer.

Hvis bomberne falder på flere uskyldige, frygter vi, at vi ikke har set de sidste ofre for idiotien.

Vi opfordrer derfor alle til at deltage aktivt i modstanden mod mere krig.

Vi advarer regering og folketing om ukritisk at følge USA i dets vendetta.

Hævn skaber mere vold og ikke fred. Vi ønsker freden!"

Næsten fire uger efter, at USA's krig mod terrorismen på verdensplan blev erklæret, blev den så udløst. Formålet er i mellemtiden blevet ændret til at fjerne Talebanstyret og indsætte et demokratisk regime på trods af det afghanske folk. Med "demokratisk" forstås et USA-venligt diktatur, der skal sikre Afghanistan et civiliseret samfund.

Med missiler og tæppebombninger mod Afghanistan og det afghanske folk får de fortalt, hvad George W. Bush forstår ved "civilisation". Mindre end 24 timer efter, at de første bomber havde dræbt nye, uskyldige civile, advarede USA's FN-ambassadør Sikkerhedsrådet om, at man sagtens kunne forvente, at der er flere nationer, der står for tur.

Konsekvenserne er uoverskuelige! Man kan kun gisne om antallet af uskyldige ofre, men det er ganske vist, at det vil langt overgå de omkring 6.000 fortrinsvis erhvervsfolk fra Manhattan og ansatte i Pentagon. Det er lige så sikkert, at den røde bundlinie aldrig vil blive gjort eller kan gøres op.

Jo før denne reaktionære krig bliver stoppet, desto bedre. Til den tid er der en række politiske krigsophidsere, der bør stilles til ansvar. Krigen handler dybest set om at sikre USA (med små

I den ny fredsbevægelse vil arbejderklassen og ungdommen være en afgørende og central del. Der er ikke én ung, der kan føle sig sikker, når det gælder indrullering i de kommende års angrebstrupper. Der er ikke én arbejder, der ikke – minimum på pengepungen – får at mærke, at krigen skal finansieres.

Faglig kommentar

lunser til deres allierede) nogle territoriale og råstofmæssige interesser i en region, der er smækfyldt med olie.

I skrivende stund er der på alle kontinenter allerede blevet protesteret kraftigt – før og efter krigshandlingerne. Krigen bliver ikke stoppet af forhåbninger om, at krigsherrerne kommer til fornuft. Krigen stoppes kun ved stadigt stærkere protester – protester, som må rumme alle krigsmodstandere, uanset politisk, religiøs observans, uanset køn og farve osv.

I denne bevægelse vil arbejderklassen og ungdommen være en afgørende og central del. Der er ikke én ung, der kan føle sig sikker, når det gælder indrullering i de kommende års angrebstrupper. Der er ikke én arbejder, der ikke – minimum på pengepungen – får at mærke, at krigen skal finansieres. I samme splitsekund, hvor det første hangarskib blev omdirigeret til det Indiske Ocean, gik planerne i gang med at skrue statsfinanserne og finanslovene sammen med krigen for øje.

Efterhånden som støjen af bombe-

nedslag tager til, er det bittært at konstatere, at toppen af dansk fagbevægelse glimrer ved deres larmende tavshed, eller i værste fald til tider hopper med på krigshysteriet.

Men modstanden eksisterer! Den kommer til udtryk!

Eksempelvis forsamledes 100 unge elektrikerlærlinge – repræsenterende 6.000 lærlinge i Danmark – til deres Ungdomsårsmøde den 28.-30.9.01, hvor de vedtog en udtalelse, der tog stilling til nøjagtig den situation, verdens folk nu er plantet i:

"Flere bomber, set i lyset af tragedien i USA . . . gavner ikke freden og retfærdigheden. Vi tager skarpt afstand fra at løse konflikter med yderligere vold og hævn.

USA risikerer med George W. Bush i spidsen at sætte verdensfreden over styr. Stik imod al fornuft er kortsigtet hævnthirst blevet det dominerende svar ...

Solidaritet har altid været en grundsten i dansk fagbevægelse. Solidariteten har indtil nu været rettet mod ofrene og deres efterladte i USA.

Vi mener, det er nødvendigt også at vise solidaritet med de millioner af flygtninge i Afghanistan samt de uskyldige ofre, som givetvis vil blive ramt, hvis krigen kommer.

Hvis bomberne falder på flere uskyldige, frygter vi, at vi ikke har set de sidste ofre for idiotien.

Vi opfordrer derfor alle til at deltage aktivt i modstanden mod mere krig.

Vi advarer regering og folketing om ukritisk at følge USA i dets vendetta.

Hævn skaber mere vold og ikke fred. Vi ønsker freden!"

Dansk El-Forbund har efterfølgende tiltrådt udtalelsen, hvilket er yderst positivt, og det bør inspirere andre forbund, fagforeninger, klubber, netværk til lignende. Det kan kun gå for langsomt!
FJ